

Κορ

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1949

* ♦ *

Ἄριθμὸς φύλλου

7

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

**ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ**

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΒΣΤ 902, 15 Νοεμβρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δοχ. 1500

Διά τους όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' εν έτος Δοχ. 40.000

Δι' έξι μήνας > 20.000

Δι' Οργανισμούς,
Τραπεζάς, Έται-
ρίας κ.τ.λ. > 60.000

Συνεργασίαι αποστέλλονται εις :
Περιοδικόν

" ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ "

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ

* Η Α. Μ. ο Βασιλεύς προσερχόμενος
εις την παρέλασιν της 28ης Οκτωβρίου

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΣΤΡΟΦΗ

« Πάσα έλπίς άπόλετο !... »

Έκλεισε για τὸ Σλαυϊκὸ συνδυασμὸ ἡ πόρτα τῆς Γιουγκοσλαυϊας. Οἱ τελευταῖες δηλώσεις τοῦ Τίτο περὶ ἐπισήμου ἀποσκιοτήσεώς του ἀπὸ τὴν Κόμινφορμ καὶ ἡ κατηγορηματικὴ του πρόθεσις ὅπως μὴ συνεργασθῆ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἰς τὸ μέλλον μετὰ τὸ Σλαυϊκὸ μπλόκ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ὁ δεῦτερος συντριπτικὸς καταπέλτης μετὰ τὰς θριαμβευτικὰς Νίκαις τοῦ Στρατοῦ μας πρὸ διμήνου εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Ἦδη μετὰ τὴν στάσιν τῆς Γιουγκοσλαυϊας καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὰ πράγματα δέν φαίνονται νὰ πηγαίνουν καθόλου καλά. Αἱ σπασμωδικαὶ κινήσεις διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Χότζα καὶ αἱ ἀλλοπρόσαλοι δηλώσεις τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Ἀλβανῶν Πρίφτη εἰς τὸν Ο.Η.Ε. δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ! Ἡ τρηθηῖσα παρὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως πολιτικὴ ὑπῆρξε πάντοτε δι' αὐτὴν δίκικοπο μαχαίρι, χαρακτηριστικὸν ἄλλωστε αὐτὸ καθ' ἐκελευστικῆς πολιτικῆς.

Σὲ μιὰ μεταπολεμικὴ περίοδο κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Λαοὶ ποὺ πολέμησαν θρηνοῦσαν ἀκόμα ἐπάνω στὰ πτώματα καὶ καθάριζαν μετὰ πόνο τὶς πληγῆς τῶν ποῦ ἔσταζαν αἷμα, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποῦ ὅλος ὁ κόσμος ζητοῦσε μετὰ λαχτῆρα λίγη γαλήνη καὶ μιὰ Εἰρηνικὴ ζωὴ, ὁ κομμουνιστὴς ἤρθε νὰ προσθέσῃ καινούργιες καταστροφῆς στὶς ἀναρριθμητὰς παληγῆς. Ἦρθε νὰ προσθέσῃ καινούργια πτώματα καὶ νὰ σαρκάσῃ πάνω σ' αὐτὰ. Καὶ τὸ χειρότερο, τὸ Ἀνατολικὸ μικρόβιο ἄρχισε τὴν πολιτικὴ τῆς ἐξοντώσεως ἀπὸ τὴν χώρα ποῦ προσέφερε τὰ περισσότερα στὸν ἀγῶνα, χωρὶς σὲ τίποτα νὰ φταίῃ. Ἡ Ἑλλὰς πλήρωσε πρῶτη τὸν φόρον τοῦ ἐγκληματικοῦ σαδισμού τοῦ κομμουνισμού.

Σήμερα ἡ Ρωσία ποῦ χάνει σιγὰ-σιγὰ ἔδαφος. Σήμερα ποῦ βλέπει νὰ χάνεται τὸ παιχνίδι καὶ ἡ μπλόφα τῆς νὰ ξεσκεπάζεται. Σήμερα ποῦ ἡ ἀπειλὴ τῆς Κομμφορμ θυμίζει τὸν Αἰσώπειο μῦθος τῆς «Λεοντῆς», ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψιν ἄνθρωποι οἱ ἡγήτορες τῆς Μόσχας μετὰ τοὺς πυκνοὺς μύστακας καὶ τὸν πολιτικὸν κοντοφθαλμισμὸν ὅτι ποτὲ στὴν ἱστορίᾳ τῆς Ἀνθρωπότητος δέν μπόρεσε νὰ ὀρθοποδίσῃ καθεστῶς ποῦ στηρίχτηκε πάνω στὴ βία. Κι' ἂν τὸ κατόρθωσε, ἤρθε ἡ στιγμὴ ποῦ τὸ σαθρὸ οἰκοδόμημά του κλονίστηκε. Ἐξ ἄλλου... « μέγα θαῦμα τρεῖς ἡμέρες... »

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

Η ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΑΣ

Είναι αληθές ότι στα πυκνά γεγονότα που ζώμεν δεν ώφελει ή αισθηματολογία· μόνον τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ἡ ψυχρὰ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως ώφελούν καὶ διὰ τοῦτο ύστερούμεθα τῶν ἄλλων κρατῶν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς ὅλας τὰς κρίσεις στιγμὰς τῆς τρισχιλιετοῦς Ἱστορίας του συνθέτει ἑλοποιίας με κίνητρον τὴν ψυχικὴν ἀνωτερότητα καὶ σφρηλατεῖ τὰ πεπρωμένα του με βάσιν τὴν πίστιν πρὸς τὰς αἰωνίους ἀξίας τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε ἔκαμε κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν καὶ δὲν ἐπέδιώξε νὰ δώσῃ τὸ αἷμα τῶν τέκνων της διὰ νὰ ἀποκτᾷ ἐδάφη καὶ πλοῦτη : πολεμᾷ πάντοτε διὰ τὴν τιμὴν της καὶ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐλευθερίας της. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν. Εἶναι σύμπτως ἀγαθὴ ὅτι τὰ ιδεώδη διὰ τὰ ὁποῖα μάχεται συνεχῶς ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν μακροαῖωνα ἱστορίαν της, λατρεύονται ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸν Ἐλεύθερον κόσμον ὅσον καὶ ἐδῶ. Καὶ δὲν πρέπει νὰ διαψευσθῶμεν εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπαύσαμεν ἀκόμη νὰ θεωροῦμεν τοὺς Λυτικὸς συμμάχους μας ὡς ἰκανοὺς διὰ τὴν ἐπιβολὴν δικαιοσύνης.

Στρέφοντες τὴν προσοχὴν μας σήμερον πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπιθεωρῶντας τὴν ζωφερὰν εἰκόνα τὴν ὅποιαν παρουσιάζει ἡ διεθνὴς ἀτμόσφαιρα πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα ἕναν στίχον τῆς Ὀδυσσεΐας : « Δύσει δ' ἥελος, σκοιῶντο δὲ πᾶσαι ἀγυῖαι » « Δύει ὁ ἥλιος καὶ σκοτεινιάζουν ὅλαι αἱ ἀτραποί ». Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι τὸ τέλος. Συντόμως θὰ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος τῆς χαρᾶς τῆς Ἐθνικῆς δημιουργίας, τῆς νέας Ἑλληνικῆς δημιουργίας.

Στὴν πνευματικὴν ζωὴν με τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι καὶ τὸν Σολωμόν, με τὸν ἄθλον τῆς Ἐπανάστασεως, τῆς Πίνδου καὶ τῆς καθολικῆς ἀντιστάσεως κατὰ τὴν κατοχὴν με τὴν ἑποποιίαν τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, ἀρχίζει ὁ νέος δρόμος πού κατ' εὐθειαν ὀδηγεῖ στὴν διάπλασιν τῆς νέας Ἀθανάτου Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ κλασσικοῦ ὑπὸ μίαν μορφὴν πού μόνον ἀπὸ ἄτομα πού ἔχουν στάς φλέβας τῶν αἵμα ἠλιασμένο εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον καὶ μόνον ἀπὸ ψυχὰς πού ζοῦν σὰν βίωμα καὶ οὐχὶ σὰν ἐπίκτητον γνῶσιν ὅλα τὰ ἰδανικὰ τῆς κλασσικῆς ἀρετῆς καὶ κλασσικῆς ὡραιότητος.

Εἶναι Ἀθάνατος ἡ Ἑλλάς. Ἐκ τῆς Ἀθανασίας αὐτῆς ἐκπηγάξει ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ καρτερικότης εἰς τὴν προσημονὴν τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ μέρους τῶν Ἐλευθέρων Ἐθνῶν. Ἐὰν τῆς δοθῇ ὀλίγος ἄρτος καὶ ὀλίγον ὕδωρ διὰ νὰ ζήσῃ, θὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἀγωνιῶντα ἄνθρωπον τῆς νέας Εὐρώπης εἰς τὸ πνευματικὸν στερέωμα ἐνὸς νέου ἐπερχομένου κόσμου. Ἐὰν δὲν τῆς δοθοῦν αὐτὰ θὰ τὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀθανασίαν της.

Κ. Α.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ὁ ἀγῶνας τοῦ Θανάτου τελείωσεν. Ἡ πάλῃ γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἑλλάδος ἔδωσε τὸ ἀποτέλεσμα πού ὅλοι ποθήσαμε καὶ πού προσφέραμε γι' αὐτὸν τὴν ὑπαρξήν μας, τὸ πᾶν. Καὶ τώρα ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας τῆς ζωῆς. Ὁ πὺδ ὁμορφος μέσα στοὺς πύδ ὁμορφους ἀγῶνας πού κάνει ὁ ἄνθρωπος. Ἡ ὑπαίθερος ἀρχισε σιγά-σιγὰ νὰ ξαναζῇ. Πίσυχα, μετρημένα, σεμνὰ, με κουράνιο καὶ πεποίθησιν στὸ μέλλον πού ἔρχεται. Ποτὲ ἀπὸ τὴν συνειδησὴν μας, ἀπὸ τὸν ἐαντό μας δὲν ἔλειψε τὸ κουράγιο καὶ ἡ λαχτάρα νὰ ζήσουμε. Οἱ μαυρισμένοι τοῖχοι τῶν καμμένων σπιτιῶν ξανασπρίζονται. Τὰ βγαλμένα παράθυρα ξαναμαίγουν γιὰ νὰ σταματήσουν τοὺς ἀνέμους. Καὶ ἡ γῆ λαίμαργα ἀρχίζει νὰ ξανατρῶῃ τοὺς σπόρους τοῦ ἀγρότη γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ σὲ λίγο διπλοὺς, τριπλοὺς. Ὁ Δάσκαλος ἀφῆσε τὸ τελευταῖο καταφύγιο του καὶ ξαναγύρισε στὸ μισογυρεμισμένο σχολεῖο του νὰ μορφώσῃ τὰ ἀγροτῶπαιδα καὶ ἡ λευκὴ γενειάδα τοῦ γέροντος ἱερέα με τρεμάμενο στόμα ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ξαναψάλλει τὴν δέησιν του στὸν Κύριο. Ἡ ζωὴ ξαναρχίζει... μὰ κάθε ξεκίνημα χρειάζεται κόπο, χρειάζεται βοήθεια, χρειάζεται Πίστη πάνω ἀπ' ὅλα. Ἡ ὑπαίθερος δύσκολα θὰ ξαναζήσῃ ἂν δὲν τὴν βοηθήσῃ ἡ πόλις. Καὶ ἡ πόλις θὰ βοηθήσῃ τὴν ἀδελφὴν της πού τόσα τραβῆξε ἐννεὰ χρόνια τώρα.

Τὸ δέμα τοῦ ἐλατοπατριμοῦ πού ζητοῦν εἶναι ἐλάχιστος φόρος στὰ ὅσα προσέφερε ἡ Ἑλληνικὴ ὑπαίθερος γιὰ τὴν Εἰρήνην, γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν, γιὰ τὴν ζωὴν μας. Εἶναι μὰ μικρὴ, μὰ ἀσήμαντη, μηδαμινὴ ἀνακούφισις στὴς πληγῆς τῆς ποιθᾶστάζου ἀκόμα γιὰ πολὺν καιρὸ αἷμα.

Ἐνα δέμα μπορεῖ νὰ ἔχῃ μέσα ζεστὲς φανέλλες, μάλλινες κάλτσες, λίγο λάδι, μερικά κουτιά τοιγάρρα, ὅτι δῆποτε ἄλλο μικρὴς ἢ μεγάλης ἀξίας... ὅλα μπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃ μέσα, μὰ κάτι ἄλλο σπουδαιότερο καὶ μεγαλύτερο δὲν θὰ μπορούσε κανένα δέμα τοῦ κόσμου νὰ τὸ ἔχῃ.

Κι' αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ πού ἀρπάχτηκαν ἀπὸ τοὺς ἐρυθροὺς γνάγκιστερ καὶ σφάχτηκαν στὴ Βουλγαρίαν, τὰ κορίτσια πού ἀτιμάστηκαν χωρὶς κανένα οἶκτο, οἱ μανάδες πού σῆρθηκαν χωρὶς λύπησιν, στὸ δρόμο τῆς ἐξορίας, τὰ πόδια τῶν παλληκαριῶν πού ἐγκαταλείφθηκαν στὸν ψυχρὸ θάλαμο τοῦ χειρουργείου, τὰ μάτια πού ἐσβύσαν γιὰ πάντα με μὴ ἀνοιγμένη κοσμερβα, τὰ ἄσπρα μαλλιά τῶν γερόντων πού βρέστηκαν καὶ σπρώχτηκαν χωρὶς ἔλεος στὴν ταπεινώσιν.

Αὐτὰ προσέφερε ἡ ὑπαίθερος γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ, πού χίλιες πικνογοραμ-

μένες σελίδες δὲν θὰ τὰ χάρω-
γαν. Ποιὸ «δέμα» μπορεῖ νὰ τὰ
χωρέσῃ, ὅσο μεγάλο, ὅσο πλούσιο
κι' ἂν εἶναι ; Κι' ἀπὸ ὁποιοδῆ-
ποτε εὐσπλαχνικὸ χέρι κι' ἂν προ-
έρχεται ;

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ

Χάντρα πολύτιμη στὸ ἄσημο
στολιστὸ κομπολόι τῶν λαμπρῶν
ἐπετειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας
καὶ τὸ Ἀρκαδί. Στίς 9 Νοεμβρίου
γιορτάσαμε τὴν ἀλησμόνητὴ ἐπέ-
τειό του, καὶ εὐλαβικὰ στρέφει ἡ
θύμησή μας στὰ περασμένα. Ξα-
ναυμάτια μὲ σεβασμὸ τὰ λεβέν-
τικα παλῆκάρια τῆς ἀσκητικῆς
μονῆς πού γιὰ μιὰ ἀξόμα φορὰ
ἔθρυσαν γυμνὸ τὸ δασύτριχο στή-
θος των στὸν βάρβαρο. Ἀπ' τὸ
στόμα τῶν παλληκαριῶν ἐκείνων
πετάχτηκε μέσα σέ μιὰ ἀσήμαντὴ
ὑποδιαίρεση τοῦ χρόνου, τὸ αἵμα
τοῦ θανάτου. Μὰ ἡ πράξη των ἔ-
μεινε γραμμὴν μὲ τὸ μελάνι ἐκεί-
νου πού δὲν σβύνει, ποτὲ ἀπ' τὴ
θύμηση τῶν τιμίων Ἑλλήνων. Γιὰ
νὰ περάσῃ στὴν Αἰωνιότητα φτά-
νει ἕνα μόνο δευτερόλεπτο. Πολύ
λιγότερο ἴσως χρειάζεται γιὰ νὰ
περάσῃ στὴν Ἀθανασία. Μὰ γιὰ
ὅλα αὐτὰ χρειάζεται καρδιά ἀτά-
λινη καὶ ψυχὴ ἡρωικὴ, πράγματα
καὶ τὰ δύο πούναί ἴδιο ἂν πῆς ὅ-
τι χρειάζεται νὰ εἶσαι Ἑλληνας...

ΟΙ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΙ

Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς στρα-
τιωτῶν ἀπὸ τὰς 15-20 Νοεμβρίου
λαμβάνουν ἀπολυτήριο ἐπανερχό-
μενοι εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ζωὴν.
Εὐχάριστος ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ
Πατρίδα μας ἐπανερχεται σιγά-σι-
γά στὴν εἰρηνικὴ τῆς ζωῆς, ὕστερα
ἀπὸ τὴν πενταετῆ θύελλα τῆς
ἀνταρσίας.

Οἱ ἀπολύομενοι στρατιῶται καὶ
ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, φεύγοντες
ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ δὲν
θὰ ξεχάσουν ποτὲ τὶς ὑποχρεώσεις
των πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ θὰ τρέ-
ξουν πάλι πρόθυμοι νὰ τὸ ὑπηρε-
τήσουν μὸλις τοὺς καλέσει ἡ Με-
γάλη φωνὴ του.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Μεγαλειώδης ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐφε-
τεινὴ παρέλασις τῆς 28ης Ὀκτω-
βρίου. Καὶ ἡ παρέλασις τοῦ 1949
εἶχε διπλὴ φορητικὴ σημασία.
Γιόρταζε τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
τῶν δεινῶν μας. Μὲ τὴν κάθε ἀ-
πειλὴ μακρὰ, μὲ τὴν Πατρίδα ἐ-
λεύθερη ἀπὸ κάθε ξένη ἐπιβουλῆ,
μὲ τὸν Στρατὸν χωρὶς μάγες, ὁ
Ἑλληνικὸς Λαὸς χάρηκε τὴν λαμ-
πρὴ Ἐπέτειο τοῦ ἡρωϊσμοῦ του.

Αἱ Διαβιβάσεις μὲ τὴν ἀρρενω-
πὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀνδρῶν ὡν ἀ-
πέσπασαν τὰς πλέον ἐνθουσιώδεις
ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους, τιμὴ
πού ἀνταναικίλους εἰς τὸ πρόσω-
πον τοῦ ἐμπνευσμένου Ἀρχηγοῦ
τοῦ ὅπλου μας Στρατηγοῦ κ. Τσο-
νιάκα, ἀπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ ὁποί-
ου ἔτελ ὅσε ἡ ὅλη παρέλασις.

Μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Στρατιωτικοῦ
Ταχυδρομείου ἤρθε πρῶτὸς ἕνα γράμ-
μα στὸ σπίτι μου. Τὸ ματι μου ἐτριξε
στὴν ὑπογραφή. Ἄγνωστος μου ὁ ἀ-
ποστολεὺς. Κούρασα λίγο τὸ μυαλό
μου νὰ θυμηθῶ. Ἦταν μάταιο. Τὸ
ὄρα τοῦ ἐπιστολογράφου μου δὲν
μποροῦσε νὰ συνδεθῆ με κανένα πε-
ρισιατικὸ τῆς ζωῆς μου. Πρόσεξα τὸν
χαρακτῆρα του. Ἦταν ἴσιος, στωϊκός,
προσεγμένος. Δὲν πρόδινε ἀνθρώπο
μεγάλῃ μορφώσεως. Οὕτε μετριάς.
Δημοτικὸ καὶ ἴσως λίγες τάξεις ἀπὸ
τὸ Γυμνάσιο, μ' ὅλο τοῦτο ἡ ἐπιστο-
λὴ ἔδειχνε φανερὰ ἀνθρώπο νοικοκυ-
ρεμένο καὶ τακτικῶ. Στὴν ἀρχὴ δὲν
ἔδωσα προσοχή. Τὸ ματι μου πέρασε
μὲ ἀδιαφορία τὶς πρῶτες γραμμές.
Τυπικὲς φράσεις : «Συγγνώμη γιὰ τὴν
ἐνόχλησι... κτλ.»

Ἐγὼ φε πῶς με διαβάζει τακτικῶ.
Τὸν εὐχαριστῶ. Δὲν ξέρω τί ἦταν αὐ-
τὸ πού τὸν ἔκανε νὰ μοῦ γράψῃ τὸ
γράμμα του, μεσα στὸ ὅποιο μοῦ μι-
λοῦσε γιὰ τὴν ζωὴ του. Πιὰ ψυχικὴ
κούρασι, ποιὰ ἐσωτερικὴ ὄδηση νὰ πῆ
σὲ κάποιον τὸν πόνο του. Νὰ ξεσπά-
σῃ. Εἶναι ἡ ἀλήθεια πῶς πολλὲς φ-
ρὲς ζητᾶμε νὰ ξελαφρώσουμε ἀπὸ κά-
ποιον τυραννικὸ πόνο ἢ γράφοντας
τον στὸ χαρτί ἢ μεταφραζοντάς τον
σὲ δάκρυα. Ὁ ἄγνωστος μου προτίμη-
σε τὸ πρῶτο καὶ διάλεξε ἐμένα. Τὸν
ἔκανε ἡ ζωὴ νὰ πονέσῃ πολύ. Ἀκού-
στε τὸ δῶμα του ὅπως τὸ περιγρά-
φει ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἀπλό καὶ ἡσυχὸ
τρόπο του :

«... Εἶμαι ἀπὸ ἕνα χωριὸ τῆς Δυτι-
κῆς Μακεδονίας. Ἐνα ὄμορφο χωριὸ,
ἡσυχὸ καὶ εἰρηνικὸ. Εἰρηνικὸ, δηλαδὴ
ὡς τὸ τέλος τοῦ 40. Ὑστερα ἔσπασε
ἡ θύελλα. Μιὰ θύελλα πού ἄλλαξε
τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς μου. Ὁ γέρο-πα-
τέρας μου, ἀγρότης ἀπὸ τὰ πρῶτα
χρόνια τῆς ζωῆς του, ἔβρεξε τὴν ἀγα-
πημένη του γῆ μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ κό-
που του, καὶ τὰ δάκρυα τῶν πόνων
πού τοῦ ἔδινε ἡ ἀγροτικὴ γῆ, πού μ' ὅλο
τοῦτο τὴν ἀγαπούσε λίγ καὶ τὸ πεισί
του ἦταν ἕνα πῶμα μὲ τὶς μυτερὲς
πέτρες καὶ τὸ νοτιμὸν χῶμα. Τὰ
παιδιά του θέλησε ὅμως νὰ ἔχ-υν μιὰ
καλυτέρα τύχη. Φρόντισε νὰ μᾶς σπου-
δάσῃ. Μᾶς ἔλεγε δύο. Ἐγὼ ἤμουν ὁ μι-
κρότερος. Ὁ μεγάλος του γιουὸς μὲ
περνοῦσε εἰς τὴν ὀλόκληρα χρόνια. Τὴν
μητέρα μας τὴν χάσαμε πορὶς. Ἄγια
γυναίκα. Τὶς Κυριακὲς μᾶς ἐντυνε
στὰ καλά μας. μᾶς ἔπλενε, μᾶς μύ-
ρωνε καὶ μᾶς πῆγαινε στὴν ἐκκλησιὰ
ν' ἀκούσουμε τὴν λειτουργίαν. Ἀξέχα-
στα χρόνια ! Ὅταν τὴν ἔχασα νόμισα
πῶς ἔχανα ἕνα κομμάτι ἀπ' τὴ ζωὴ
μου—καὶ μήπως ἦταν ψέμμα ; Τὰ
παιδικὰ μου χρόνια κύλησαν ἀπλά καὶ
ἡσυχᾶ. Ὁ πατέρας ἀνέλαβε πιὰ διπλὸ
ρόλο. Στάθηκε γιὰ μᾶς καὶ πατέρας
καὶ μάνα.

Τὸ πρῶτο κτύπημα ἤρθε στὸ 40. Ὁ
μεγάλος μου ἀδελφὸς σκοτώθηκε στὴν
Ἀλβανία. Πολέμησε σὰν λιοντάρι κι'
ἔπεσε σάν ἦρας σ' ἕνα ὕψωμα κοντὰ
στὸ Τεπελένι. Ἐνα παράσημο κι' ἕνα
ἔγγραφο τοῦ Διοικητοῦ του μᾶς πλη-
ροφόρησε ὅτι ὁ ἀδελφός μου δὲν ζοῦ-

σε πιὰ. Στὴν ἀρχὴ κλάψαμε κι' εἶμα-
στε περήφανοι γιὰ τὸν ἡρωϊκὸ χαμό
του. Σιγά-σιγά τὰ δάκρυα στέφαινε
κι' ἔμεινε μονάχα ἡ ὑπερηφάνεια γι'
αὐτόν.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἐποχὴ ὅμως πάψαμε
νὰ εἶμαστε εὐ υχιόμενοι. Ἦρθε ἡ πί-
κρα τῆς κατοχῆς. Ἡ μεγάλη ταπεινω-
σι βάραινε τὴ καρδιά μας. Τὸ χωριὸ
μας ἔπαψε νὰ εἶναι εὐτυχησμένον. Τρεῖς
φορὲς ἀναγκασθήκαμε νὰ φύγουμε ἀ-
πὸ τὸν κίνδυνο τῶν Βουλγάρων καὶ
τὶς τρεῖς φορὲς σάν ξαναγυρῶμα πι-
σω ἀναγκασθήκαμε ν' ἀρχίσῃ ὡς ἀπ'
τὴν ἀρχή. Ἡ ἀπελευθέρωσι ἦταν γιὰ
μᾶς ἕνας μικρὸς σταθμὸς σὲς πλάγῃς
μας. Μιὰ ἀνάπαυλα στὴ μεγάλη ἀγωνία.

Ὅταν με καλέσει ἡ Πατρίδα νὰ τὴν
ὑπηρετήσω ἤμουν ἀρραβωνιασμένος.
Ἐνα κ' εἶσαι τοῦ χωριοῦ μας μοῦδωσε
τὴν ὑπόσχεσι νὰ σμιζόμετε τίς τύχες
μας καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε μαζί σὲν
καλὴ τῆς ζωῆς. Ἐφυγα ἀμέσως γιὰ
τὸ μέτωπο. Πᾶνε χρόνια ἀπὸ ἐ-
κείνη τὴν ἐποχὴ. Ἦταν τότε οἱ μαύ-
ρες μέρες πού πολεμοῦσαμε νὰ κρα-
τήσουμε τὴ λύσσα τοῦ κομμουνισμοῦ.
Λάβαινα τακτικὰ γράμματα ἀπὸ ἐκεί-
νην. Τὰ γράμματα τῆς ἦταν ἡ πιὸ με-
γάλῃ μου χαρὰ σὲς ὥρες τῆς μονα-
ξιάς μου. Μοῦγραφε τὰ σχέδιά της
γιὰ ὅταν θ' ἀπολυόμουν, γιὰ τὸ σπίτι
πού θὰ χιζίσαμε, γιὰ τὰ παιδιά πού
θὰ κάναμε, γιὰ τὸ νοικοκυριὸ μας.
Μετροῦσε τοὺς μῆνες, ἰ, βδομάδες
τὶς μέρες πού μᾶς χωρίζαν ἀπὸ τὴν
εὐτυχία πού μᾶς περιμένε.

Σαφηνὰ τὰ γράμματα ἀπ' τὸ χωριὸ
σταμάτησαν. Ἀρχίζαν νὰ μὲ ζῶνουν
τὰ φίδια Ζήτησα νὰ μάθω πληροφο-
ρίες μὰ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μοῦ πῆ
τίποτα θετικὸ. Ἦξερα ὅτι τὸ χωριὸ
μας ἦταν ἐκτεθειμένον σὲ χίλιους κιν-
δύνους κι' αὐτὸ μ' ἔκανε περισσότερο
ἀνήσυχον. Πέρασαν κάμποσες μέρες φρι-
χτῆς ἀγωνίας. Ζήτησα ἀδεία γιὰ νὰ
πᾶω νὰ δῶ τί συνέβαινε. Ὅταν εἶπα
στὸ Λογαγὸ τὸ χωριὸ μου, τὸν εἶδα
νὰ προσπαθῆ νὰ κρύψῃ κάτι. Τὸν πα-
ρακάλεσα καὶ στὸ τέλος μοῦδωσε τὴν
ἀδείαν.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ σὲ λεπτομέρειες.
Λυὸ λέξεις εἶναι ἀρκετὲς πολλὲς φο-
ρὲς νὰ μιλῆσουν γιὰ τὴ μεγαλύτερη
τραγωδίαν. Στὸ χωριὸ μου εἶχαν πῆ
ἀνιάτρες. Τὸν πατέρα μου τὸν ἔσφα-
ξαν καὶ τὴν ἀγαπημένη μου ἀρραβω-
νιαστικῶς τὴν πῆραν μαζί τους. Τὸ
σπίτι μας καὶ τὰ σπαρτὰ μας τὰ ἔκα-
ψαν ὅλα. Ἐρήμιση.

... Τώρα ἀπολύομαι. Τὰ βήματά μου
θὰ μὲ φέρουν ξανά στὸ χωριὸ πού ἀ-
ναστήθηκα. Καὶ θὰ ξαναρχίσω πάλι
ἀπ' τὴν ἀρχή. Μόνος ἐντελῶς μόνος.
Ἐρῶ πῶς στὴν ἀρχὴ πρότει νὰ σμίξω
πολύ τὴ καρδιά μου γιὰτι ὅλα θὰ μοῦ
εἶναι μαῖρα. Μὰ τί νὰ γίνῃ ; Ὁ ἀν-
θρώπος γεννήθηκε γιὰ ν' ἀγωνίζεται
καὶ νὰ τυραννιέται. Καὶ δὲν εἶναι μό-
νο αὐτὸ. Πρέπει νὰ ξανακτίσουμε τὴν
Ἑλλάδα...

Αὐτὸ ἦταν τὸ γράμμα πού ἔλαβα.
Χρειάζονται σλόγια ; Νομίζω ὅχι !

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Ἡ Ἐποχὴ μας—ὅπως καὶ ὁ στρατιώτης μιᾶς μαχομένης στρατιάς ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἀγῶνος τῆς—εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ νὰ μὴν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ εὐκόλως τὰς σχέσεις καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν σημασίαν τῆς προσωπικῆς τῆς συμβολῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πυκνῶν γεγονότων. Βαθυτάτη μελέτη τῆς Ἱστορίας μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸ νὰ συνδέσωμεν τὰ σημερινὰ γεγονότα μὲ τὰ τοιαῦτα τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ σχηματίσωμεν οὕτω μίαν προοπτικὴν πιθανῆς μελλοντικῆς ἐξέλιξεως τῆς γενομένης καταστάσεως ἐν προκειμένῳ ὅμως καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πλήρης σύλληψις τοῦ περιεχόμενου τῆς σημερινῆς κοσμογονικῆς ἐποχῆς—ἥς βάσις εἶναι ἡ σύγκρουσις Ἐθνικισμοῦ καὶ Κομμουνισμοῦ—ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ ἀρχαίου Ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὸ ἔτος 1848 τὸ ὅποion εἶναι οὐσιαστικῶς ἡ ἀφετηρία τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολέμων.

Ὁ Σοσιαλισμὸς καὶ ὁ Ἐθνικισμὸς, ὡς μαζικαὶ δυνάμεις, εἶναι καὶ τὰ δύο προϊόντα τοῦ 1848. Αἱ Ἐπαναστάσεις καθόρισαν τὸν χαρακτῆρα κάθε Εὐρωπαϊκῆς χώρας, πλὴν ἴσως τοῦ Βελγίου, ἀπὸ τῶν Πυρηναίων μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ρωσικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Αυτοκρατορίας. Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ὁ Εὐρωπαῖος εἶναι γέννημα τοῦ 1848. Ἡ ἐκρηκτικὴ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὶ τῆς συνεκτικῆς τῆς οικονομικῆς κρίσεως τοῦ 1846 καὶ τῶν κακῶν ἐσοδείων τοῦ 1846 καὶ 1847. Συνεπεία τούτων προεκλήθησαν ταραχαὶ εἰς τὰς πόλεις λόγω τῆς ελλείψεως τροφίμων καὶ ἐπὶ τὴν ἐπαρτίαν τῶν δυσορεσκειῶν τῶν ἀργῶν τῆς Α. Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Αυτοκρατορίας. Ἡ ἠθικὴ ἀναστάσις μετέβαλεν τὰ κινήματα εἰς μίαν πραγματικὴν ἐπανάστασιν. Εἶχεν ἐκλείψει τότε ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἐκ παραδόσεως πίστιν εἰς τὰς μέχρι τότε μορφὰς Κυβερνήσεως, καὶ ὅπως ἔγραψε καὶ ἕνας ποιητῆς: «Ἡ Μοναρχία ἀπέθανεν ἀλλὰ οἱ Μονάρχαι ζοῦν». Ἀκόμη καὶ οἱ διοικούντες εἶχαν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτῶν τῶν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐδέχετο τὸν Ἐπαναστάτην ποιητὴν Χέρβεγκ ἐνῶ ὁ Μέττερνιχ κατήγγελλε τὸ «σαθρὸν οἰκοδόμημα» ποῦ ἐθεωροῦσε καθήκον του νὰ ὑπερασπίσῃ.

Αἱ Ἐπαναστάσεις αὐταὶ ἐστρέφοντο κατὰ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξήτουν ἐπίσης τὴν κατάρχησιν τῶν ὑφισταμένων συνόρων καὶ τὴν συνοριακὴν διευθέτησιν ποῦ εἶχεν ἐπιβάλλει τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης. Ὑστερα ἀπὸ σχεδὸν 35 ἐτῶν εἰρήνην καὶ εὐστάθειαν οἱ ἄνθρωποι ἐπλητταν. Ἡθέλαν νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν καθημερινὴν τὴν ζωὴν τὴν ποίησιν τοῦ Οὐγκώ. Ὁδοφράγματα ἀνεγείροντο παντοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ διεξαχθῇ μάχη. Ἦσαν τὸ σύμβολον τοῦ 1848.

Αἱ ἰδέαι τοῦ 1848 ἦσαν αἱ ἰδέαι τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ποῦ ἐφημερίζοντο τώρα χωρὶς ἀμφιβολίας καὶ ἐπιφυλάξεις. Οἱ ἄνδρες τοῦ 1789 εἶχαν ὡς φροντίδα τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ αὐταρχικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἰσότητά ἐναντι τοῦ Νόμου. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ 1848 εἶχαν ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὸν Λαὸν καὶ εἰς κάθε μικρὰν λέσχην ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ «Ἐθνους».

Οἱ Φιλελεύθεροι ἐκτιμῶντες τὰ δικαιώματα τοῦ 1789 ἔβλεπαν αὐτὰ κινδυνεύοντα ἀπὸ τὰς μάζας καὶ ἐστράφησαν οὕτω πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀνεπανάστασεως. Πράγματι εἰς τὰς περισσότερας χώρας τῆς Εὐρώπης ἡ ἔκτα τῆς ἐπανάστασεως προεκλήθη ἀπὸ τοὺς φιλελεύθερους. Αὕτῃ ἡ ἐχθρότης μεταξὺ ριζοσπαστῶν καὶ φιλελεύθερων ἐδημιούργησε τὸ 1848 μίαν πολιτικὴν εἰκόνα ἰδιαίτουσιν διὰ τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην.

Ἡ Ἐπαναστατικὴ κίνησις εἰς τὰς πόλεις ἀπετέλει μίαν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν σκληρῶν συνθηκῶν ζωῆς καὶ ἐργασίας. Μὲ τὴν γενικὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐμ-

γάλωναν αἱ πόλεις καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς βιομηχανίας τὰς ἐστεροῦσας ἀπὸ τὰ εὐθηνὰ προϊόντα τῆς κατὰ μάζας παραγωγῆς αἵματα καθιστοῦν ἀνεκτὴν τὴν ἀστικὴν ζωὴν. Ἡ ἔλλειψις τῆς βιομηχανίας συνεπέφερε τὴν Ἐπανάστασιν.

★

Ὁ Μάρξ, ποῦ εἰς ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του ἐπροσφίτευεν ἐπανάστασις, εἶχεν προῖδει μίαν ἐπανάστασιν ὡς τὴν τοῦ 1848 τῆς ὁποίας παρέστη μαρτυρὸς εἰς νεαράν ἡλικίαν. Ἀλλὰ ἀπ' αὐτὴν ἠντλησε σφαλερά συμπεράσματα. Ἡ βιομηχανικὴ ἀναπτύξις κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ ἡ αἰτία τῶν Ἐπαναστάσεων, ἀπ' ἐναντίας ἀποτελεῖ προϋπόστασιν κατ' αὐτῆς. Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς αἰῶνος βλέπομεν ὅτι αἱ περισσότερον βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμέναι πόλεις διατρέχουν τὸν μικρότερον κίνδυνον ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ. Αἱ ἀστικαὶ μάζαι τοῦ 1848 δὲν εἶχαν κανένα σοσιαλιστικὸν πρόγραμμα. Ἐξήτουσαν ἀπλῶς τὸ «δικαίωμα τῆς ἐργασίας» ποῦ ἀπετέλεσε τὸ πρόγραμμα τοῦ Ναπολεόντος Γ' καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τοῦ Χίτλερ. Ἡ «κοινωνικὴ δημοκρατία» τῶν ποῦ δὲν ἦτο μία πραγματικὴ κοινωνικὴ δημοκρατία ἀλλὰ ὀψωδῆτοτε «τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας» εὐρέθῃ ἀντιμέτωπον μὲ τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας» τὰ ὅποια ὑπῆρξαν ἡ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν μεσοίων τάξεων.

Ὁ κοινωνικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐπέφερε τὴν ρῆξιν τῆς ἐνότιτος τῶν Λαῶν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις εἶχε διακηρύξει τὸν Ἐθνικισμὸν. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1848 ἀπέβλεπε εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ὑφισταμένων κρατῶν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν νέων συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν Ἐθνικοτήτων. Τὰ «ἱστορικὰ Ἐθνη», ἡ Ἰταλία, ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Πολωνία, ποῦ ἐβάλλαν τὰς διεκδικήσεις των τὸ 1848 ἀλλ' ἐπεσκιάσθησαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ὅπου ἡ ἐπανάστατικὴ ἰδέα εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Ἡ κίνησις εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ περισσότερον ριζοσπαστικὴ κατὰ τὸ 1848 ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία τοῦ Γερμανικοῦ αἰῶνος», ὁ ὅποιος ἀφῆκε τὴν Εὐρώπην εἰς ἔρεπτα. Τὰ «ἱστορικὰ Ἐθνη» εἶχαν ὅλα ἔνα παρελθὸν καὶ ἀνεμῆνετο ὅτι θὰ ἔκμαν τὴν ἐμφάνισιν των. Ἡ ἐκπληξις ὅμως τοῦ 1848 ἦτο ὅτι ἔκμαν τὴν ἐμφάνισιν των, χωρὶς νὰ ἀναμένονται, τὰ «ἱστορικὰ ἔθνη» οἱ ἀφανεῖς σλαβικοὶ λαοὶ τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀν. Εὐρώπης. Τὰ ἱστορικὰ Ἐθνη ὀρθούμενα ἐναντίον τῆς πατροπαράδοτου τάξεως πραγμάτων εἰς τὴν Εὐρώπην εἶδον ὀρθούμενα ἐνώπιόν των τὰ «ἱστορικὰ Ἐθνη». Ὅπως εἶπε προσφύετατα ὁ καθηγητῆς Ναμίε: «Τὸ 1848 ἤρριξεν ὁ Μέγας Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος μὲ κάθε Ἐθνος ἀντιμέτωπον τῶν γειτόνων του». Ἡ κυριαρχία τοῦ λαοῦ ἦτο τὸ θεμελιώδες δόγμα τοῦ 1848.

Ἡ Γαλλία ὀρθώθη εἰς παράδειγμα διὰ τὴν προσεχῆ 100ετίαν. Ὁ κυρίαρχος Λαὸς εἰς τὸν ὅποιον ἐπρότειναν τοὺς «ἰδεολόγους» ἐξέλεξε ἀντ' αὐτῶν τὸν Λουδοβίκον Ναπολέοντα. Ὁ Προντὸν ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα: «ἡ καθολικὴ ψηφοφορία εἶναι μία ἀνεπανάστασις». Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἐφημερίσθη ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ καὶ βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι. Ὁ Χίτλερ συνεχώνετο Ἐθνικισμὸν καὶ Σοσιαλισμὸν καὶ ἐσεδιάσσε ἐκ νέου χάρτην τῆς Εὐρώπης συμφώνως πρὸς τὰς Γερμανικὰς ἀρχὰς τοῦ 1848. Ὅπως συνέβη τότε οὕτω καὶ τὰ σχέδια τοῦ Χίτλερ ἀνετεράπησαν.

Ἀλλὰ τὸ θέμα δὲν ἐξηγητῆθη ἀκόμη.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ ΚΩΝΙΝΟΣ
Λοχαγὸς Διαβίβασεων

Πολλές φορές είχα σκεφτεί πώς σάν άρρωστίη κα-
νείς, τό μεγαλύτερο πλήγμα δέν είναι αυτή ή άρρώστεια,
άλλά τό ένδιαφέρον πού ύποχρούνται νά δείξουν οί φί-
λοι και γνωστοί. Φυσικά δέν είπα ποτέ σέ κανέναν αυ-
τή τή σκέψη μου, γιατί θά μέ λέγανε άκοινώνητο και ά-
πολίτιστο άνθρωπο.

* Έπειτα, σκεφτόμουνα πώς δέν είναι σωστό νά δια-
κρυξώ πώς είναι ένόχλησις ή συνεχής επίσκεψις στόν
άρρωστο, άφού γίνεται από κολακευτικό γι' αυτόν ένδια-
φέρον. "Άλλο πράγμα άν αυτό τό ε' διαφέρουν έχει για
άποτέλεσμα νά αύξηση τόν πονοκέφαλο του άρρώστου,
νά του άνεβάση τόν πυρετό και νά άναγκάση τους οί-
κειούς του νά άσχολούνται μέ τους επίσκεπτας και όχι
μέ τόν άρρωστό τους. Είχα λοιπόν καταλήξει στην από-
φασί πώς έπρεπε νά βρεθί κάποιος πολιτισμένος κι' ευ-
γενικός τρόπος για νά λιγοστέψη αυτή ή ένόχλησις. Τον
τρόπο αυτό τόν άνεκάληψα τελευταίως, κατά την διάρ-
κεια μιās περιπετειάς μου και νομίζω πώς προσέφερα
μιά μεγάλη ύπηρεσία στους πάσχοντας συνανθρώπους.

* Πιουνά ύποχρεωμένος νά μείνω κάμποσες μέρες
στό κρεβάτι μέ τόν λ' ιμό δεμένο, γιατί είχα την άτυ-
χη τρώγοντας μιā ψαροκεφαλή, νά καταπιώ ένα κόκ-
καλο. Τό άτιμο αυτό κόκκαλο βρήκε νά σταθί σέ κά-
ποια πτυχή του λαμού και γύρευε νά μέ πνίξη. Δόστω
βήχας, δόστω φτσίμο άλλα πού... Τό παληοκόκκαλο ει-
χε βουλευτή καλά στη θέσι πού βρήκε και δέν έννοούσε
νά ξεκολλήση. Έπ'ηγα τελικώς σέ ώτορινολαρυγγολόγο
και μου τό έβγαλε. "Άλλά ή βραχνάδα μου έμεινε και ό
έρεθισμός μέ έμπόδιζε νά μιλήσω. Γι' αυτό, έπρεπε
νά μείνω μερικώς μέρες στό κρεβάτι, νά βάλω κομπρέσες
μέ οινόπνευμα και νά κάνω γαργάρες.

* Από την δεύτερη κι' όλας ήμέρα μαθεύτηκε τό
νέο της άρρώστειας μου και τό δράμα άρχισε. "Η γυναί-
κα μου δέν πρόφαινε ν' άνοιξη την πόρτα και νά δέ-
χεται τους φίλους και γνωστούς, πού γεμάτοι συγκινητι-
κό ένδιαφέρον ήθελαν νά μάθουν κάθε λεπτομέρεια.
Διηγήθηκα τό άτύχημά μου στην πρώτη ομάδα επισκεπ-
τών κι' αυτό τό έκανα μέ μεγάλο κόπο, γιατί ό λαμός
μου μέ πονούσε. Σέ λίγο όμως έχρημάστηκε νά την ξα-
ναδιηγηθώ σέ άλλη ομάδα επισκεπτών. "Ο λαμός μου
δέν μπορούσε νά άνθέξη σέ τόσον κόπο, έβράχυνισα πε-
ρισσότερο κι' έννοιωθα ένα δυνατό τσουέξιμο. Έπειτα
σ' όλη τή διάρκεια των επισκέψεων δέν μπορούσα νά
κάνω γαργάρες, όπως μου είχε συστήσει ό γιατρός.

* Για νά γλυτώσω από μεγαλύτερες συμφορές, παρε-
κάλεσα τή γυναίκα μου νά άναλάβη νά διηγείται τό συμ-
βάν κι' έτσι νά μήν άναγκάζομαι εγώ νά μιλάω. Σέ λί-
γο όμως κι' αυτό άπεδείχθη άδύνατον γιατί έπρεπε κά-
θε λίγο νά διακόπτη τή διήγηση, για νά άνοιξη την πόρ-
τα σέ κάποιον καινούργιο επισκέπτη, νά φέρη γλυκό, νά
φτιάξη καφέ ή νά φέρη παγωμένο νερό σέ κάποιον πού
έδιψασε.

* Σιγά-σιγά τά πράγματα έγιναν χειρότερα. "Όσοι εί-
χαν άκούσει μιā και δύο φορές τή διήγηση του άτυχή-
ματός μου, άκούγοντάς την ξανά λεγομένη σέ νέους επι-
σκεπτας, ήθελαν νά είσχωρήσουν σέ περισσότερες λε-
πτομέρειες. Και μέ τό δικηο τους οί άνθρωποι. Τι ένδια-
φέρον μπορούσε νά έχη ή διήγησης όταν έλέγοντο τά ί-
δια και τά ίδια πράγματα. "Αρχισαν λοιπόν οί συμπλη-
ρωματικές έρωτήσεις :

— «Τι ψάρι ήτανε αυτό πού έφαγες ;»

— «Από πού τό είχες άγοράσει ;»

— «'Ητανε ψάρι του Μαρζόκου πού έχουν σκληρά κόκ-
καλα ;»

— «Πώς σου ήρθε νά πιπιλίσης τό κεφάλι του ψαριού ;»

— «Γιατί δέν πετούσες τό κεφάλι στη γάτα ;»

* Τήν τετάρτη ήμέρα της άρρώστειας μου είχα γίνει
πειά πτώμα κι' είχα χάσει έντελώς τόν ήλιο μου, γιατί
όλη τή νύχτα δέν μπορούσα νά κλείσω μάτι μέ τή σκέψη
ότι την άλλη μέρα θά άρχιζε πάλι τό μαρτύριο των επι-
σκέψεων, των έρωτήσεων και των διηγήσεων. Τι άτυχία

ήτανε αυτή νά καταπιώ τό κόκκαλο και τι μεγαλύτερη
άτυχία νά μαθευτή τό πάθημά μου. Είχα πειά πάρει την
άπόφασί μου. Δέν θά ξαναπιπιλίza ψαροκεφαλή και για
νά μήν ξαναέχω στό τραπέζι μου ψαροκεφαλή, δέν θά
ξαναγοράzα ψάρι. "Εδωσα επίσημα λόγο στον εαυτό μου
πως ψάρι δέν θά έμπαινε στό σπίτι μου.

* Τήν νύχτα της τετάρτης ήμέρας μου ήρθε ή μεγα-
λοφυής εμπνευσις πού θά μου έδινε την ήσυχία μου. Δέν
έπεριμένα νά ξημερώση για νά την εκτελέσω. Σηκώθηκα
άπό τό κρεβάτι μου χαρούμενος, άναψα τό ηλεκτρικό
και εκάθησα στό γραφείο μου. Έπ'ηρα δύο καρμπόν.
οϋτως ώστε νά β'ουνε τρία αντίγραφα κι' έγραφα όλο
τό ιστορικό του άτυχηματός μου. Φυσικά εφρόντισα νά
δώσω άπαντήσεις σέ όλο τό έρωτηματολόγιο πού είχα
συγκεντρώσει και νά εξηγήσω κάθε λεπτομέρεια πού
μπορούσε νά ζητηθί.

Νά λοιπόν τι έλεγε αυτό τό χειρόγραφο :

* Στίς 10 τό πρωί της Τρίτης 8 "Οκτωβρίου, έπ'ηγα
για ψώνια στην άγορά. Έμπ'ηκα στην παραγορά από την
ανατολική είσοδο και από τό τέταρτο πρὸς τ' άριστερά
κατάστημα άγόρασα ένα μεγάλο ψάρι. Μου τό έδωσε ό ί-
διος ό καταστηματούχος ό όποιος μέ έβεβαίωσε ότι είναι
φρέσκο, πράγμα άλλως τε πού και ό ίδιος τό είδα μέ τά
μάτια μου. Τό ψάρι αυτό δέν ήταν του Μαρζόκου, άπ' αυ-
τά πού έχουν σκληρά κόκκαλα, άλλα ντόπιο λιθρινό της
Ραφίνας άπ' αυτά πού πουλιούνται 32.000 την όκά. Τό
ψάρι πού έπ'ηρα ήταν 300 δράμα και τό πλήρωσα 24.000
δραχμές. Στίς 11.15' έφτασα στό σπίτι μου και άποφα-
σίσαμε κι' εγώ και ή γυναίκα μου νά τό κάνουμε ψητό
στη σχάρα γιατί έτσι τό τραβούσε τό γούστο μας.

* Στίς 12 καθήσαμε στό τραπέζι για νά φάμε. Έ-
πειδή μου άρσενι νά πιπιλίzω τό κεφάλι κι' έπειδή τό
ψάρι ήτανε μεγάλο ήρα είχε μεγάλο κεφάλι μέ άρκετό
ψαχνό, άρχισα μέ ευχαρήστησι νά τό ξεκοκαλίζω. Δέν έ-
δωσα τό κεφάλι στη γάτα γιατί τό είχα πληρώσει 32.000
την όκά και τόσο ακριβό πράγμα τό έθεώρησα π' αλυτέ-
λεια για τή γάτα.

* Σέ μιā στιγμή έννοιωσα πόνο στό λαϊμό και κατά-
λαβα ότι ένα κόκκαλο κάπου είχε καρφωθί. Γουρλώσανε
τά μάτια μου, κόπηκε ή άναπνοή μου από τόν βήχα, έ-
φραγα πλουκιές ψωμί μήπως τό σπρώξει και κατέβει, άλλ'
εκείνο τίποτα.

Τό άπόγευμα έπ'ηγα στον ειδικό γι' αυτά τά παθή-
ματα γιατρό κ Ψαροκαλιδή, μου τό έβγαλε και μου
είπε νά δέσω τόν λαϊμό μου μέ κομπρέσσα και νά μη
μιλάω για νά μη τόν έρεθίσω.

* Ασού τελείωσα τό ιστορικό αυτό χειρόγραφο, τό διά-
βασα άρκετές φορές για νά βαβαιωθώ πώς τά εξηγούσα
όλα και ήσυχος εκοιμήθηκα.

* Σήμερα λοιπόν είμαι χαρούμενος γιατί επί τέλους έ-
λυσα τό πρόβλημα. Σέ λίγη ώρα πρόκειται ν' άρχίσουν
οί επισκέψεις. Έγώ θά είμαι ξεκλωμένος στον κρεβάτι
μου μέ τόν λαϊμό δεμένο. Θά κλείσω τό στόμα μου μέ
ένα μεγάλο κομμάτι λευκοπλάστ για νά μη μιλάω (έτσι
μου είπε δήθεν ό γιατρός). "Η γυναίκα μου θά άποσχο-
λήται μέ τό νά δέχεται τους επισκεπτας, νά τους κερ-
νάη γλυκό και καφέ, νά τους φέρη κάθε τόσο νερό για-
τί λόγω της ζέστης θά διψάνε και νά άδειάζη τά στα-
χτοδοχεία άπ' τ' άποτσιγάρα. Κι' εγώ στην κατάλληλη
στιγμή, μέ χαμόγελο όσο θά μου έπιτρέπη τό κλεισμένο μέ
λευκοπλάστ στόμα μου θά μοιράzω στον καθένα από ένα
αντίγραφο του ιστορικού της περιπετειάς μου.

Κι' ένα άλλο άκόμα. "Όταν μαθαίνω ότι κάποιος φίλος ή
γνωστός άρρώσθησε, ποτέ δέν θά πηγαίνω σπίτι του. Θά του
γράψω ένα γράμμα και άφού του εκφράσω τις ευχές μου για
την ταχεία άνάρρωσί του, θά του ζητώ νά μου στείλη ένα
αντίγραφο του ιστορικού της άρρώστειας του. Είμαι υπε-
ρήφανος γιατί μέ την μεγαλοφυή εμπνευσί μου, προσέφερα
μιά σοβαρά ύπηρεσία στους πάσχοντας συνανθρώπους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ
'Ανθ' γιός Διαβίβασειν

ἘΤὸ πολιτικὸν καὶ βιοπολιτικὸν δεκαπενθήμερον

Ἡ ἀπόφασις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἰνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ζητήματος, ἡ ταυτοχρόνος ἀνακοίνωσις τῆς ἀποφάσεως τῆς βῆς ὀλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ μειώσῃ τὴν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ κατὰ ὅθι χιλιάδας ἀνδρας, ἀπετέλεσαν τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τὰ ὅποια ἀποδείκνουν ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς μίαν νέαν περιόδον.

Μετὰ τὴν γνωστὴν ἀποτυχίαν τῶν συμφιλιοτικῶν προσπαθειῶν τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ρόμουλο ἐπιτροπῆς τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα εἰσηχθὲν πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΟΗΕ. Ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ λήψις ἀποφάσεως ἡ ὁποία προκείται νὰ παραλεμφθῆ πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ καὶ διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Βουλγαρία «καὶ τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἄλλα κράτη» νὰ παύσουν παρέχοντα πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας οἰαδήποτε μορφῆς βοήθειαν. Εἰς τὸν ὅρον βοήθειαν περιλαμβάνεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐδαφῶν τῶν ἀνωτέρω χωρῶν ὡς βάσεις ἀνεφοδισμοῦ τῶν συμμοριτῶν, ἀνάδοξ ἀνώσεως τῶν δυνάμεών των καὶ ἐξαπολύσεως ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἕν ἄλλο σημεῖον ἡ ἀπόφασις συνιστᾷ εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ ΟΗΕ νὰ ἀποσύνουν οἰανδήποτε βοήθειαν πρὸς τοὺς μαχομένους ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπίσης ὅπως μὴ χορηγήσουν ὅπλα καὶ λοιπὸν πολεμικὸν ὕλικον εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Τὸ κυριώτερον ὅμως σημεῖον τῆς ψηφισθείσης ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποφάσεως εἶναι ἡ παράγραφος ἐκείνη ἡ ὁποία προβλέπει τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ. «Ἡ συνέστισις, ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις, τῆς παροχῆς ξένης βοήθειας πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας, προκαλοῦσα νέαν ἐνοπλίαν ἐπιθεσίαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτὴν ἐδαφῶν, δικαιολογεῖ τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθῶν πρὸς πρόληψιν τῆς ἀπειλῆς ἐναντίον τῆς εἰρήνης».

Βεβαίως ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἀνταποκρίνεται πληρῶς πρὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπεθύμει καὶ ἐπέδιωκε καὶ τὸ ὅποιον συνίστατο εἰς τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἔγκρισιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνεργουῦ ἀμύνης πέραν τῶν ἑλληνικῶν συνόρων εἰς περιπτώσιν ἐπιθέσεων ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρῶν. Ἡ πρόβλεψις ὅμως περὶ συγκλήσεως ἐκτάκτου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀποτελεῖ ἀνασταλιτικὴν δύναμιν διὰ πᾶσαν τυχόν σκόπομένην ἐπανάληψιν τῶν ἐπιδρομῶν ἐναντίον τῶν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Δι' ὃν ἀκρίβως λόγον καὶ ἡ σχετικὴ περιουχὴ τῆς ἀποφάσεως κατεπολεμηθῆ λυσσῶδως ὑπὸ τὸν ολαβικὸν συνασπισμὸν, ἀνευ ὅμως οἰουδήποτε ἀποτελέματός.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ολαβικοῦ συνασπισμοῦ εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΟΗΕ αἱ ὁποιαὶ ἀπέβλεπον εἰς τὴν χορήγησιν γενικῆς ἀμνηστείας εἰς τοὺς συμμορίτας, τὴν διενέργειαν γενικῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τὴν ἀποχωρῆσιν τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν ἀποστολῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οἱ κομμουνιστοσυμμορίται προέβησαν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν δημοσίου τῆς ἀποφάσεως τῆς βῆς ὀλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶχε ληφθῆ εἰς τὰς 9 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ὀλοκληρὸν σχεδὸν μῆνα πρὸ τῆς ἀνακοινώσεως. Ἐνόσω ὅμως διήρχον αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα συζητήσεις εἰς Λαίμη Σαξὲς δὲν ἤρχετο εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, διότι διὰ τὴν περιόδον ἐκείνην ὑπῆρχε πρὸς κατανάλωσιν τὸ γνωστὸν «διάγγελμα» περὶ καταπάσεως τοῦ πολέμου διὰ νὰ σωθῆ ὅθως ὁ τόπος ἀπὸ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐκμηδένισιν. Ἡλπίζον οὕτω διὰ τῆς προσφορᾶς μιᾶς ψευδοῦς ἀναχωρῆσεως, ὅσον καὶ πρωτοτύπου, ἀφῶς εἶχον ἤδη ἠττηθῆ, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐκπληράσουν τὴν διεθνή Κοινήν Γνώμην καὶ τοὺς κύκλους τῶν ἀντιπροσωπειῶν εἰς τὸν ΟΗΕ διὰ μίαν ἐπέμβασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία θὰ τοὺς

ἐπέτρεπε νὰ ἐμφανισθοῦν ἐκ νέου εἰς τὸ προσκήμιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Ἢδὴ ὅμως, μετὰ τὴν διάψευσιν καὶ τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐλπίδων των, οἱ κομμουνισταὶ ἐθεώρησαν ὅτι οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ ἀποκρύπτουν τὰς πραγματικὰς ἀποφάσεις των ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ τὰ σχέδια τὰ ὅποια ἔχουν διὰ τὸ μέλλον. Δι' ὃ καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄργανον τὸ Κόμμα καὶ ἀποτελεῖ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἐνδιαφερόουσα ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν. Ἐν πρώτοις παραδέχεται ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ὑπέστησαν ἐν Ἑλλάδι τελικὴν ἤτταν εἰς τὰς μάχας τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστου. «Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου κλείνει μιά σημαντικὴ φάση στὴν πορεία τοῦ λαϊκοεπαναστατικοῦ κινήματος» λέει ἡ ἀπόφασις. Καὶ ἡ ἤττα αὕτη, συνεχίζει ἐπέφερε μεταβολὴν εἰς τὴν καταστάσιν, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἀλλαγὴν τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς. Ἡ νέα πολιτικὴ, ὅπως διαγράφεται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν, συνίσταται εἰς τὴν κατὰπαντοῦν τοῦ ἐνόπλου ἀγῶνος διὰ νὰ ἀπορευχθῆ ἡ ὀλοκληρωτικὴ συντριβὴ τῶν στελεχῶν, διατηρηθῶν μόνον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας μικρομάδων ἀνταρτῶν ὡς μέσου πολιτικῆς πίεσεως. Ἡ κυρία προσπάθεια θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐφεξῆς ἡ ὀργανώσις καὶ καθοδήγησις τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἀγῶνος τοῦ λαοῦ.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀπόφασις περιεχει τὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος ἀπὸ τοὺς βορείους γείτονες καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Ἀναλύουσα τὰ αἰτία τῆς ἀποτυχίας ἡ ὀλομελεία ὡς ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἀναφέρει τὴν προδοσίαν τοῦ Τίτο, ὁ ὁποῖος ὅταν ἤρχισεν ὁ ἀγὼν ὑπέσχετο ὀλοπλευρὸν βοήθειαν καὶ κατόπιν ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀποσυνθέσῃ τὸν «δημοκρατικὸν στρατὸν» στερῶν αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἐφεδρείας τῶν ολανομακεδόνων. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποστηρίξει ἀνεκάθεν ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα ἐν Ἑλλάδι δὲν ὀφείλετο εἰς ἐσωτερικὰ πολιτικὰ αἰτία, ὅπως ἤθελον νὰ τὸ παρουσιάσουν οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἡ διεθνὴς συνοδοιπορία, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐξετράφη καὶ ἐνισχύετο ἀπὸ τὰς γειτονικὰς κομμουνιστικὰς χώρας. Τοῦτο ἐρχεται σήμερον νὰ ὀμολογήσῃ μετὰ ἀπροκάλυπτον κυνισμόν ἡ ἡγεσία τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ μετὰ τὰς κατηγορίας τῆς ἐναντίον τοῦ Τίτο.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ ΚΚΕ εἶναι ἡ διαφαινομένη ὡς ὑποδόκουσα κρίσις εἰς τοὺς κόλλυβας τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ μετὰ τὴν ἤτταν του. Ἡ διατύπωσις τῆς ἀποφάσεως ἐγένετο κατὰ ἰοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ παρουσιάζεται ὡς ἀπάντησις εἰς προβληθείσας συγκεκριμένους κατηγορίας κατὰ τῆς ἡγεσίας του. Τὰ λεγόμενα ὅτι ὑπῆρχον ὅλα ἡ ἀντικειμενικαὶ καὶ ὑποκειμενικαὶ προϋποθέσεις, τόσον ἐσωτερικῶς ὅσον καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὅτι ἔπρεπε μετὰ τὴν μάχην τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι νὰ ὑποχωρήσουν αἱ συμμοριτικαὶ δυνάμεις εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τὸ ὅτι ἔπρεπε τέλος μετὰ τὰς ἀνωτέρω μάχας νὰ διακοπῆ ὁ ἐνοπλὸς ἀγὼν, φαίνεται ὅτι εἶναι ἀπάντησις εἰς διατυπωθείσας κατηγορίας, αἱ ὁποιαὶ δὲν εἶναι βεβαίον ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθοῦν.

Οὕτω ἐνῶ τὸ κομμουνιστικὸν στρατόπεδον διέρχεται σοβαρὰν κρίσιν, ἀντιθέτως ἀπὸ ἐθνικῆς πλευρᾶς ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων ἀκολουθεῖ τὸν σταθερὸν δρόμον πρὸς τὴν πλήρη καὶ ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἀνομάλου καταστάσεως. Ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἤττα τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἡ βεβαία διεθνὴς συμπαράστασις εἰς περιπτώσιν νέας ἐξωθεν ἐπιθέσεως, ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποφασίσῃ μερικὴν σὺν τῷ χρόνῳ ἀποστράτευσιν, ἀποδίδουσα τοὺς μαχητὰς τοῦ ἐνόπλου ἀντισυμμοριτικοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν εἰρηνικὴν μάχην τῆς ἀνασυμμορτώσεως τῶν ἐρειπίων τοῦ ἐννεαετοῦς ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

ΑΓΗΣΙΑΛΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ

Η ΕΔΙΘΤΗΜΗ ΜΕ ΕΠΩΛΕΪ ΛΟΓΙΕΙ...

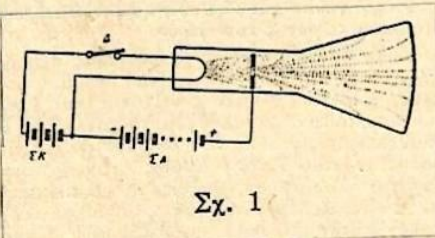
Φ. Φ. Φ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΔΟ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

Η ΑΝΟΔΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΥΠΙΤΣΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

70N Τώρα δίνουμε στο γυάλινο κέλυφος της λάμπας μορφή σωλήνα (Σχ. 1) και κάνουμε μία μικρή εγχείρηση στην άνοδο. Της ανοίγουμε, ακριβώς στο κέντρο της, μία μικρή τρυπίτσα. Το κύλιωμά μας δεν επηρεάζεται καθόλου στην ηλεκτρική του κατάσταση.

Αν κλείσουμε πάλι το κύλιωμα του γήματος, τα ηλεκτρόνια που θα ελευθερωθούν απ' αυτό όταν ξεσταθεί, θα βρῶνε πάλι στη θετική άνοδο, μερικά όμως, με την ταχύτητα που έχουν, θα περάσουν μέσα από τη τρυπίτσα. Απ' αυτά, τα πιο άσφοκίνητα, μόλις περάσουν από την τρυπίτσα θα τραβηχτούν πάλι από την

Σχ. 1

άνοδο και θα ξαναγυρίσουν σ' αυτήν. Τα άλλα, με τη μέγιστη ταχύτητα, υπερνικούν την έλξη της άνοδου και πέφτουν σαν ακτίνες σε εὐθύγραμμη δέσμη πάνω στο γυάλινο τοίχωμα της λάμπας. Ανάμεσα όμως στα ηλεκτρόνια με την πιο μικρή και με την πιο μεγάλη ταχύτητα, υπάρχουν και μερικά με μέσες ταχύτητες, που θ' αποκλίνουν από τη δέσμη κατά μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσοστό, γιατί επιδρά επάνω τους από τη μία μεριά η έλξη της θετικής άνοδου και απ' την άλλη, η άμοιβαία τους άπωση (τα όμώνυμα αποθωπνύονται). Οι τροχιές όλων αυτών των ηλεκτρονίων δείχνονται στο σχήμα με στιγμένες γραμμές. Τα ηλεκτρόνια που χτυπούν επάνω στο γυάλινο τοίχωμα λέγονται, επειδή έρχονται σαν ακτίνες από την κάθοδο, **καθοδικές ακτίνες**. Απ' αυτές παίρνει και ο σωλήνας το όνομα **σωλήνας καθοδικών ακτίνων** ή, σύντομα, **καθοδικός σωλήνας**.

Πολύ γρήγορα διαπιστώθηκε, ότι οι καθοδικές ακτίνες που προσκρούουν στην εσωτερική επιφάνεια του γυάλινου τοιχώματος, παρουσιάζουν την πολύτιμη ιδιότητα να προκαλούν το φθορισμό του γυαλιού, δηλαδή το γυαλί, στο μέρος που θα το χτυπήσουν τα ηλεκτρόνια φεγγοβολῶ.

Ο φθορισμός γίνεται πιο ζωηρός, αν φροντίσουμε να αλείψουμε την εσωτερική επιφάνεια αυτής της πλευράς, που λέγεται **επιφάνεια προβολής**,

με κατάλληλη ουσία. Από το είδος αυτής της ουσίας εξαρτάται και το χρώμα που έχει ο φθορισμός. Σήμερα έχουμε καθοδικούς σωλήνες που ο φθορισμός τους δίνει πράσινο, μπλέ ή λευκό χρώμα. Οι πρώτοι χρησιμοποιούν για μετρήσεις, οι άλλοι με το μπλέ, για να φωτογραφίζουμε τα όσα παρουσιάζονται στην επιφάνεια προβολής και οι τελευταίοι, για την τηλεόραση. Επίσης υπάρχουν και σωλήνες που δίνουν και κόκκινο χρώμα, που χρησιμοποιεί σαν τρίτο χρώμα στην έγχρωμη τηλεόραση με βασικά χρώματα το μπλέ και το κίτρινο. Τα χρώματα αυτά πετυχαίνονται και σε συνδυασμό με το είδος και το χρώμα του γυαλιού της επιφάνειας προβολής του σωλήνα.

Όταν τα ηλεκτρόνια χτυπούν επάνω στην ουσία που φθορίζει, χάνουν την ενέργειά τους. Ένα μέρος απ' αυτήν μετατρέπεται σε φως στη φθορίζουσα ουσία και το υπόλοιπο ξοδεύεται, ελευθερώνοντας απ' αυτή την ουσία ηλεκτρόνια. Τα δευτερεύοντα αυτά, όπως τα λένε, ηλεκτρόνια απορροφώνται από την άνοδο. Είναι εὐνόητο, πώς όσο περισσότερα ηλεκτρόνια στο δευτερόλεπτο χτυπούν ένα σημείο της επιφάνειας προβολής, τόσο φωτεινότερο φαίνεται το σημείο αυτό.

Πρέπει να ξέρουμε επίσης ότι η ουσία, με την οποία είναι επιχρισμένη εσωτερικώς ή επιφάνεια προβολής, παρουσιάζει και ώρισιμένη αδράνεια. Έξηγουμεθα: Το σημείο της, που θα προσβληθῆ από τις καθοδικές ακτίνες, εξακολουθεί να φωτίζει για μικρό χρονικό διάστημα και αφού φύγουν από πάνω του. Από την αδράνεια της φθορίζουσας ουσίας ξεχωρίζουμε τους καθοδικούς σωλήνες σε σωλήνες με μικρή, μέση και μεγάλη αδράνεια.

Στόν εμβρυώδη καθοδικό σωλήνα του σχ. 1, αν δόκλιχο το εσωτερικό της επιφάνειας προβολής είναι σκεπασμένο με φθορίζουσα ουσία, δόκλιση ή επιφάνεια θα φωτίζει, κατά ένα μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσοστό, και η λάμψη της θα είναι έντονη στο κέντρο και θ' αδυνατίζει όσο φτάνουμε προς τα άκρα. Έτσι τα άκρα ηλεκτρονία, που ξεκινούν από την κάθοδο για να πάνε στην άνοδο, μας φανερώνουν την ύπαρξή τους, δημιουργώντας με την κρούση τους το φθορισμό της επιφάνειας προβολής.

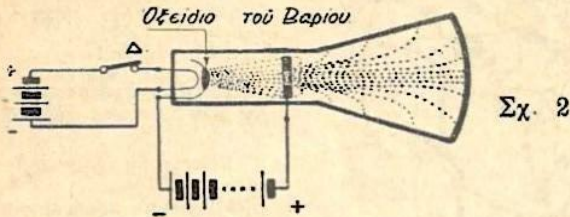
Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΟΔΙΚΟΥ ΣΩΛΗΝΑ

Είναι όμως πια καιρός να βελτιώσουμε τον καθοδικό σωλήνα. Αρχίζουμε από την πηγή των ηλεκτρονίων, το νήμα.

Έχει αποδειχθῆ πώς ώρισιμένες ουσίες παρουσιάζουν πλαίσια έκπομπης ηλεκτρονίων. Μία απ' αυτές είναι το **οξείδιο του βαρίου**. Παίρνουν λοιπόν και βάζουν σε μία πλακίτσα με ποσότητα απ' αυτή την ουσία και ύστερα ζεσταίνουν την πλάκα, ἄρα και το οξείδιο του βαρίου, με ένα ηλεκτρικό μαγκάλάκι.

Το ηλεκτρικό μαγκάλάκι είναι, πάλι, ένα μεταλλ-

λικό νήμα, πού διαρρέεται από τὸ ρεῖμα μᾶς ἠλεκτρικῆς πηγῆς (Σχ. 2). Τὸ νήμα αὐτό, ὅπως βλέπουμε, δὲ χρησιμεύει πᾶν γιὰ νὰ βγάξῃ τὰ ἴδια ἠλεκτρόνια, ἀλλ' ἀπλῶς γιὰ νὰ ζεσταίνῃ τὸ ὀξειδιο τοῦ βαρίου. Μπορεῖ ἐπομένως νὰ κατασκευαστῇ καὶ ἀπὸ σύρμα μὲ πολὺ λίγη ἠλεκτρονικὴ ἐκπομπή. Τὸ κύκλωμα αὐτὸ θὰ εὐλίμεν ἀπὸ δῶ καί πέρα, κ ὕ κ λ ω μ α

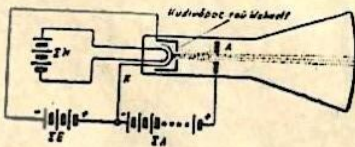
Σχ. 2

θ ε ρ μ ἄ ν σ ε ω ς. Στὴν περίπτωση πού ἐξετάζουμε ἢ καθ' αὐτὸ πηγὴ ἠλεκτρονίων εἶναι τὸ ὀξειδιο τοῦ βαρίου. Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι ἡ κάθοδος, καὶ μ' αὐτὸ θὰ συνδεθῇ ὁ ἀρνητικὸς πόλος τῆς ἠλεκτρικῆς πηγῆς, πὸν ὁ ἄλλος τῆς πόλος δίνει τὴ θετικὴ τάση στὴν ἄνοδο, γιὰ νὰ κλείσῃ τὸ κύκλωμα τῆς ἄνοδου. Μία τέτοια κάθοδος πού ζεσταίνεται ἔμμεσα ἀπὸ ξεχωριστὸ κύκλωμα, ὀνομάζεται κ ἄ θ ο δ ο ς μ ἔ μ ε σ η θ ε ρ μ ἄ ν σ η, γιὰ νὰ ξεχωρίσῃ ἀπὸ τὴν κάθοδο πού εἶδαμε πρὶν.

Τὰ ἠλεκτρόνια, πού φεύγουν ἀπὸ τὴν κάθοδο, πηγαίνουν πρὸς τὴν ἄνοδο κ' ἀπὸ ἐκεῖ στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς σὲ ἀνοιχτὴ, ὅπως εἶδαμε, δέσμη. Γιὰ τὸ σκοπὸ ὅμως πού προορίζουμε τὸν καθοδικὸ σωλήνα, πρέπει ἡ δέσμη αὐτὴ νὰ εἶναι συγκεντρωμένη. Τρίτο ἠλεκτροδίο λοιπὸν μέσα στὸ σωλήνα. Ἐνας κύλινδρος, σὰ μεταλλικὸ κύπελλο, πού περιβάλλει τὴν κάθοδο, μὲ μιὰ τρυπίτσα στὸν πυθμὲνα του. Ὁ κύλινδρος αὐτὸς λέγεται κ ὕ λ ι ν δ ρ ο ς τοῦ wehnelt ἢ ἔ σ χ ἄ ρ α (σχ. 3). Τὰ ἠλεκτρόνια λοιπὸν πού βγαίνουν ἀπὸ τὴν κάθοδο, δὲν μποροῦν νὰ περάσουν παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν τρυπίτσα τοῦ κυλίνδρου, γιὰ νὰ πᾶνε στὴν ἄνοδο.

Στὴν ἐσχάρα αὐτὴ δίνουμε μὲ τὴν πηγὴ ΣΕ μιὰ τάση, ἀρνητικὴ σχετικὰ μὲ τὴν κάθοδο Κ. Τὰ ἠλεκτρόνια, πού ἀφίνουν τὴν κάθοδο, ἔχουν μιὰ ὀρισμένη ταχύτητα καὶ ἀμέσως φτάνουν στὴν ἀρνητικὴ ἐσχάρα πού τ' ἀπωθεῖ, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν στὴν κάθοδο, πρᾶμα πού γίνεται, ὅταν ἡ τάση τῆς ἐσχάρας εἶναι πολὺ ἀρνητικὴ. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐσχάρα εἶναι λιγώτερο ἀρνητικὴ,

πολλὰ ἠλεκτρόνια κατορθώνουν καὶ περνοῦν ἀπὸ τὴν τρυπίτσα τῆς. Κατὰ ἓνα μεγάλο βαθμὸ τὰ ὀδηγεῖ μέσα ἀπ' αὐτὴν ἢ ἀρχικὴ τους ταχύτητα.

Σχ. 3

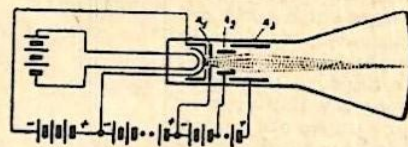
Ἐπειτα, στὴν τρυπίτσα, ἡ ἀπωθητικὴ δύναμη τῆς ἐσχάρας εἶναι μικρὴ γιὰ δὺο αἰτίες: Πρῶτα, γιὰτὶ μέσα στὴν τρυπίτσα δὲν ὑπάρχει κανένα σῶμα ἀρνητικὰ φορτισμένο πού ν' ἀπωθεῖ τὰ ἠλεκτρόνια. Ἐπιπρὸς λοιπὸν ἐπάνω τους μόνον ἡ γύρω ἐσχάρα. Ἐπειτα ἡ θετικὴ ἄνοδος ἀσχεῖ μέσα ἀπὸ τὴν τρυπίτσα

τῆς ἐσχάρας, μιὰ ἔλξη σ' αὐτὰ. Τὰ ἠλεκτρόνια λοιπὸν ἀναγκάζονται, ἀπ' τὴν ἀρνητικὴ τάση τοῦ κυλίνδρου, νὰ συγκεντρωθοῦν σὲ στενὴ δέσμη, καὶ νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τὴν τρυπίτσα, γιὰ νὰ πᾶνε στὴν ἄνοδο πού τὰ ἔλκει. Ἐτσι, ἀπὸ τὴν ἐσχάρα καὶ πέρα, ἔχουμε μιὰ ἠλεκτρονικὴ δέσμη, πού ἡ πυκνότητά τῆς, δηλαδὴ τὸ πλῆθος τῶν ἠλεκτρονίων τῆς, καὶ σὲ κάποιον ποσοστὸ καὶ ἡ διατομὴ τῆς, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τάση πού δίνουμε στὴν ἐσχάρα. Ἡ τιμὴ τῆς ἀρνητικῆς τάσεως τῆς ἐσχάρας πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μικρότερη ἀπὸ τὴν τιμὴ τῆς θετικῆς τάσεως τῆς ἄνοδου, γιὰτὶ, ἀλλοιώτικα, κανένα ἠλεκτρόνιο δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ φτάσῃ στὴν ἄνοδο καὶ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρυπίτσα τῆς.

Μὲ τὸ βάλσιμον τῆς ἐσχάρας μέσα στὸν καθοδικὸ σωλήνα, τὸ φωτιζόμενο τμήμα τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς περιορίζεται σ' ἓνα κάπως μεγάλο φωτεινὸ στίγμα. Αὐτὸ τὸ στίγμα ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ ἀκόμη πῶ μικρό.

Καθένας μας ξέρεῖ, ὅτι μ' ἓνα φακὸν μποροῦμε νὰ βάλουμε φωτιὰ σ' ἓνα χαρτί. Αὐτὸ γίνεται, γιὰτὶ ὁ φακὸς συγκεντρώνει τῆς ἠλιακῆς ἀκτίνες σ' ἓνα πολὺ μικρὸ σημεῖο, πού λέγεται ἔ σ τ ἰ α τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων, καὶ ὅπου τὸ φῶς εἶναι πῶ ἐντονο, ἄρα κ' ἡ θερμοτῆτα πῶ δυνατὴ, κ' ἔτσι ἀρχίζει τὸ χαρτὶ νὰ καίγεται στὴ σημεῖο αὐτό. Ἐπειδὴ μᾶς χρειάζεται καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ μας δέσμη νὰ μπορῇ νὰ συγκεντρωθῇ σ' ἓνα σημεῖο πολὺ μικρὸ γιὰ τὸ σκοπὸ πού ἐπιδιώκουμε μὲ τὸ σωλήνα τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαμε κ' ἔδῳ κάτι πού νὰ κἀνῃ τὴ δουλειὰ τοῦ φακοῦ. Αὐτὸς ὁ φακὸς ὅμως πρέπει νὰ εἶναι, φυσικὰ, ἠλεκτρικὸς. Εὐτυχῶς μποροῦμε νὰ καταφέρουμε ἓνα τέτοιο πρᾶμα.

Μιὰ διάταξη ἀπὸ δὺο κοίλους κυλίνδρους Α2 καὶ Α3 (Σχ. 4), μὲ ἀνάλογες θετικὲς τάσεις σχετικὰ μὲ τὴν κάθοδο δίνουμε μεγαλύτερη ταχύτητα στὰ ἠλεκτρόνια μὲ τὴν ἔλξη πού ἐξασκεῖ ἐπάνω τους καὶ συγχρόνως δουλεύεισάν ὀπτικὸ σύστημα δὺο φα-

Σχ. 4

κῶν. Μ' αὐτὸ ἡ δέσμη τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων συγκεντρώνεται σ' ἓνα πολὺ μικρὸ φωτεινὸ στίγμα ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς.

Τὸ στίγμα εἶναι ἡ ἔ σ τ ἰ α τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων. Οἱ δὺο κύλινδροι παίρνουν τὸ ὄνομα ἄ ν ο δ ο ς Α2 καὶ ἄ ν ο δ ο ς Α3 γιὰ νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴ γνωστὴ μας κύρια ἄνοδο, πού μπορεῖ τώρα νὰ ὀνομαστῇ ἄ ν ο δ ο ς Α1. Στὸ σχ. 4, οἱ κυλινδρικές ἄνοδοι Α2 καὶ Α3 σχεδιάστηκαν σὰ νὰ ἀποτελοῦνται, ἢ καθεμιά, ἀπὸ δὺο ξεχωριστὲς πλάκες. Αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ δείξουμε καθαρά τὴν ἠλεκτρονικὴ δέσμη πού περνᾶ ἀπὸ μέσα τους.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνοῦμε πῶς εἶναι ὀλόσωμοι κοῖλοι κύλινδροι.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

“ΕΡΩΣ ΣΤΙΣ ΡΟΔΕΣ,”

ΕΚΕΙΝΟΣ κι' ΕΚΕΙΝΗ κάθονται στην παραλία. Δίπλα τους ένα τζιπ με κόκκινα καθίσματα που διαρκώς τραβά τα βλέμματα ΕΚΕΙΝΗΣ.

ΕΚΕΙΝΟΣ στρατιώτης του όπλου των Διαβίβασων σωφέρ την ειδικότητα και άκριβως του τζιπ με τα κόκκινα καθίσματα που είπαμε παραπάνω. Μάλλον άσχημος άλλα γεμάτος αυτοπεποίθησι που του την δίνει το τζιπ που έχει στα χέρια του.

ΕΚΕΙΝΗ νεαρά έλκυστική, της όποιας τα όνειρα στηρίζονται πάνω σε τέσσερες ρόδες. Μοντέρνα δεσποινίς όπως είναι, σκέπτεται πως ό σκοπός εξαγιάζει τα μέσα. Λαχταρά να έχει σχέσεις με αυτοκίνητο κι' έπειδή τό αυτοκίνητο έχει άπαρατήτως οδηγό, είναι άποφασισμένη να έχει σχέσεις με τον οδηγό προς χαριν του αυτοκινήτου του.

“Η σκηνή γίνεται ένα βραδάκι κάπου στη Γλυφάδα.

ΕΚΕΙΝΗ : Νάξερεις με πόση άνυπομονησία περιμένο την ώρα που θα συναντηθούμε (κρυφο βλέμμα στο τζιπ).

ΕΚΕΙΝΟΣ : Κι' εγώ αγάπη μου βλέπεις ότι μόλις ευκαιρίσω έχομαι όλοταγώς.

ΕΚΕΙΝΗ : Βλεπόμεστε τόσο άραιά που δεν πρέπει να χάνουμε ούτε λεπτό της ώρας που εξοικονομείς. Γι' αυτό πρέπει πάντα να έχομαι με τό τζιπ για να κερδίζωμε χρόνο.

ΕΚΕΙΝΟΣ : Σήμερα όμως θα διασκεδάσουμε για καλά. Μέχρι άργα τό βράδυ θα είμαστε μαζί. Περιμένει ένα τηλεφώνημα για να μου πη ό αξιωματικός μου τι ώρα θα περάσω τό βράδυ να τον πάρω από τη συγκέντρωσι που παιει και μετά, είμαστε έλευθεροι να κάνουμε ότι θέλουμε.

ΕΚΕΙΝΗ : Πόση χαρά μου δίνεις. Θα κατσουμε δίπλα-δίπλα στο τζιπ και θ' άφίσουμε την εύτυχια μας να κυλήσει πάνω στις τέσσερες ρόδες του. Θα πάρουμε τον παραλιακό δρόμο προς την Βουλιαγμένη για να έχουμε μπρός στα ματια μας τις φυσικές ζωγραφίες που θα είναι τό φόντο του έρωτα μας.

(“Εκείνος μπαίνει μέσα στο καφενείο γιατί τον έφώναξε τό γκαρσόν δι τον ζητούν στο τηλεφωνο-ΕΚΕΙΝΗ ρίχνει έρωτιάρικα βλέμματα στο τζιπ. ΕΚΕΙΝΟΣ βγαίνει σε λίγο σαν ζεματισμένος μπακαλιάρης κι' όπως ζαρώνει τα πελώφια φρούδια του φαίνεται πιο άσχημος).

ΕΚΕΙΝΗ : Κάνε γρήγορα αγάπη μου. Έλα άς ξεκινήσουμε. Καιρός είναι ν' αρχίσουμε τό ταξίδι της χαράς.

ΕΚΕΙΝΟΣ : Δυστυχώς αγάπη μου. Η συγκέντρωσις του συνταγματάρχου μου άνεβλήθη και μου τηλεφώσε να πάω άμέσως αυτή τη στιγμή να τον πάρω.

(“Ενώ τό τζιπ άπομακρύνεται βιαστικά, ΕΚΕΙΝΗ κτυπά νευρικά τό τακουγάκι της στην άσφαλο μουρμουρίζοντας «πάλι μπουκάλα έμεινα. Άχ αυτά τα τζιπ κι' όι παληοδηγοί τους»).

ΑΙΩΝΙΑ ΝΕΟΤΗΣ !

— “Άσε με μόρε μητέρα ! Μπήκα στη τρίτη σειρά έφεδρείας κι' ακόμα με βγάζεις έξω με τό καρροτσάκι και μου δίνεις τό κρασί με τό μπιμπερό !

(Σκίτσο του κ. Φ. Δημητριάδη)

ΒΙΤΑΜΙΝΕ

ΤΙ ΘΑ ΗΨΑΝ ;

— Σκεφτήκατε ποτέ τι θα μπορούσαν να είναι οι διάφοροι γνωστοί σας άνθρωποι άν δεν ήσαν ότι είναι σήμερα ;

‘Ο Στάλιν άντι στρατάρχης κι' ‘Αργός των Σλαύων... χασάκης στα Σφαγεία !

‘Ο Βυσίνσκυ φωνακλās έφημεριδοπώλης !

‘Ο Τρούμαν πρόεδρος φιλανθρωπικού ιδρύματος !

‘Ο Τσώρτσολ πλασιέ πούρων της ‘Αβάνας.

‘Ο Ζαχαριάδης ή προσωποποίησης του μπατηρίματος !

‘Ο άνθυπολοχαγός Παπουτσής τσιράκι του ‘Εδισσων.

‘Ο Ταγματάρχης Φιλίππιδης Πρόεδρος ‘Αθλητικού Σωματείου.

... και ό Λοχαγός ‘Αποστολίδης άστερι γοητευτικό του Χόλλυγουντ !

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΒΑΝ ΦΛΙΤ !

Ο ΒΑΝ ΦΛΙΤ : — [Μαύρη ή ώρα που ήρθα στην ‘Ελλάδα και με πήραν από πίσω όλες οι μυτιγες !

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΥ

—Κατάξισσον Κύριε να αποκτήσω την όμορφιά του Παζιωνή, την κομψότητα του Παπουτσή, την γοητεία του Συγκάκη, τη λεβεντιά του Βασιλαίνα και την όμιλιτικότητα του Ζαγοριανού, διά να μπορώ να κατακτώ τις γυναίκες που τώρα είναι μονοπώλιο του Σύρκα.

—Κύριε εισάκουσόν μοι. Θού Κύριε φυλακην τῷ στόματι τοῦ Εὐθymiου καὶ μὴ με καταστήσεις σάν τόν Ἄγγελιδῆ, ἵνα μὴ ὀμοιωθῶ τοῖς καταβαίοντιν εἰς Λάζκω.

—Κύριε, πνεῦμα ἀλαζονείας καὶ μεγαλομανίας, μὴ μοῦ δώσεις. Μὴ με ἀφήσεις νὰ γίνω σάν τόν Τράντα (ντοῦμ-ντοῦμ τὰ βραχιόλια του βροντοῦν) καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου μὴ με κάμεις σάν τὸ Σδράλη.

—Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον ὅπως τὸν δίνει ὁ Παπακηρικός καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν ὄχι, σάν τὸ Κριστωτάκη πού τα 108 ἰα βλέπει στὸν ὕπνο του.

—Σὺ μόνον Κύριε ὑπάρχεις καὶ μετὰ Σοῦ ὁ Κορωναῖος, διότι «ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ἕνας ὁ Κορωναῖος».

—Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγῆσαι με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἐνθα ἀπεδρα πάσα ὀδύνη καὶ στεναγμὸς καὶ πρὸ πάντων ὁ Παζιωνής, διότι οὐ ζήσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἀμαρτήσῃ.

—Ἄλλα ρῦσαι με ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ τοῦ Παραλήκα. Ἄ μ ἢ ν. Ἄ μ ἢ ν. **Ε. ΠΑΠ.**

ΜΥΣΤΙΚΟΣ!

Μία ἠλικιωμένη κυρία ζητοῦσε μετ' ἐπιμονῆς νὰ βρῆ ἕνα σκύλο γιὰ νὰ τὸν ἔχη εἰς τὸ σπίτι της. Σκύλο ὅμως ὄχι ἀπ' αὐτοὺς πού ὅταν βλέπουν τὸν ἐπισκέπτη τοῦ σπιτιοῦ κουνοῦν τὴν οὐρά τους καὶ ἔρχονται καὶ καθοῦνται στὰ γονατὰ του, ἀλλὰ ἀστυνομικό.

Ἐνας λουστράκος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπετάνθη καὶ τοῦ εἶπε νὰ ἔχη τὸ νοῦ τῆν νὰ τῆς βρῆ ἕνα καλὸ ἀστυνομικό σκύλο, τῆς ὑποσχέθη πὼς θὰ τῆς πηγαματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία της.

Πράγματι, σὲ δύο ἡμέρες ὁ λουστράκος παρουσιάσθη εἰς τὸ σπίτι τῆς ἠλικιωμένης κυρίας συνοδευόμενος ἀπὸ ἕναν παντράχαλο ὁ ὁποῖος ἐκράτει δεμένο ἀπὸ ἕνα σπαγγὸ ἕνα ψηλὸ κοκκαλιάρικο καὶ ψωραλέο σκύλι.

Ἡ ἠλικιωμένη κυρία μόλις τὸ ἀντίκρισε γεμάτη ἀγανάκτησι καὶ ἀηδία ἐφώναξε στὸν λουστράκο:

—Ἐγὼ θέλω σκύλο ἀστυνομικὸ καὶ ὄχι αὐτὸ τὸ ψωριάρικο !..

Ὁ μικρὸς λουστράκος σκύβοντας στ' αὐτὴ τῆς κυρίας τῆς λέει ἐμπιστευτικά:

—Εἶναι μ υ σ τ ι κ ὸ ς !..

Γιαλισμένος καὶ φορῶντας τῆς ἐξόδου τὴ στολή του πήγαινε νὰ συναντήσῃ ὁ Ριζικός τὴν καλὴ του. Περπατοῦσε καὶ σκεπτόταν τὴ Λιλὴ πού σὲ λιγάκι θὰ τὸν ἔβλεπε καὶ αὐτόνε σάν τοὺς ἄλλους φανταράκι.

Σφύριξε, χοροπηδοῦσε σάν νὰ ἦτανε παιδί ε.χε πιά σαράντα μέρες ὁ καψμένος νὰ τῆ δῆ. Ἐφίτασε στὸ ραντεβού του μὲ συγκίνησι μεγάλη καὶ ἔπεσε εὐτυχιμένος στὴς Λιλίκας τὴν ἀγκάλη.

—Πόσο σ' ἔχω ἐπιθυμῆσει, ἀγαπούλα μου τοῦ λέει τὸν κοιτάει τὸν χαϊδεύει καὶ ἀπὸ τῆ χαρὰ της κλαίει. Μοῦλεψες καὶ ἀπ' τὸν καῦμό μου κόντευα νὰ μαρῶσω ἔλα, πήγαινε πὸ πέρα λίγο νὰ σὲ καμρώσω !

—Πῶς μ' ἀρέσεις !! εἶσαι θαῦμα ! λεβεντόπαιδο σωστό, δὲν σὲ ρώτησα ἀλήθεια. Πού σὲ ρίξαν στὸ στρατό ; Μήπως εἰς τὰ τ ἄ ν ζ ς σὲ ρίξαν ; Τῶχα πάντοτε μεράκι καθαλιέρο γάχω δίπλα μ' ἕνα μαῦρο μερεδάκι.

—Ἄσε με νὰ σοῦ μιλήσω ! Βιάζεσαι πολὺ Λιλίκα. Ἄς τὰ κλόπα κατεργάρη καὶ μοῦ φαίνεται τὸ βρῆκα. Θάμαι ὀλη περηφάνεια σάν θὰ μείνω πάλι μόνη ὅταν σκέπτομαι πὼς θάσαι πάντα δίπλα στὸ κανόνι.

—Ἄκουσέ με ἀγαπούλα ! Πρόσεξε τι θὰ σοῦ πῶ.

—Ὅχι... ὄχι... μὴ μιλήσεις, θέλω μόνη νὰ τὸ βρῶ. Μήπως εἰς τὴς Διαβιάσεις ; Πόσο εἶμαι εὐτυχιωμένη ὅταν σ' ἀγαπῶ μοῦ λες θὰ τ' ἀκούη ἡ οἰκουμένη.

—Μὰ δὲν μ' ἄφησες μὰ λέξι ἀπ' τὸ στόμα μο νὰ βγάλω...

—Ἄ ! τὸ βρῆκα !! Εἰς τὰ ΔΟΚ θὰ σὲ ρίξαν δίχως ἄλλο.

—Ἐπὶ τέλους, βρε Λιλίκα ἄκουσε γιὰ νὰ σωπάσης. Οὔτε εἰς τὰ ΔΟΚ μὲ ρίξαν, οὔτε εἰς τὴς Διαβιάσεις.

Μοῦβρανε ταχυταμία, εἶπαν εἶμαι καρδιακὸς μοῦ ἐπήρανε τὸ ὄπλο καὶ εἶμαι πιά βοηθητικός ..

—Ὡστε δὲν θὰ γίνης ἥρωας καὶ πολεμιστῆς δεινός ; ; δηλαδή μὲ ἄλλα λόγια πιά δὲν εἶσαι ἱκανός ; ;

—Μὰ τι ἐπαθες χρυσό μου καὶ ἔφυγ' ὀλη ἡ χαρὰ σου ; δὲν σ' εὐχαριστεῖ Λιλίκα πού θὰ βρισκομαι κοντὰ σου ;

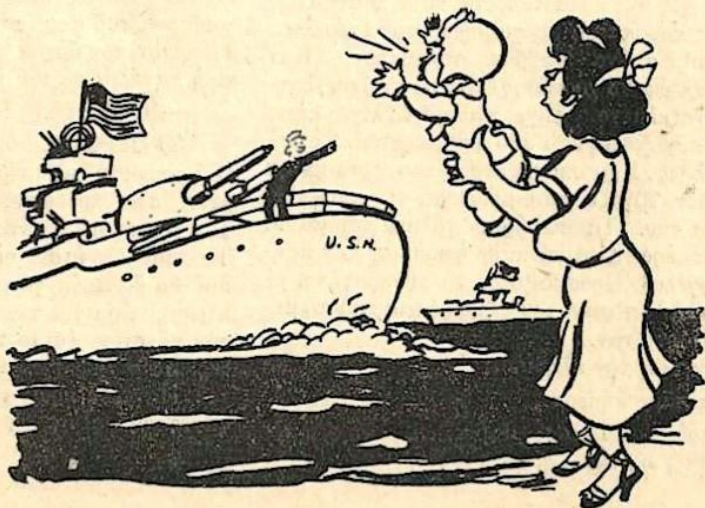
—Φανταζοῦμον τὸν καλὸ μου καὶ εἶχα πάντα μὰ ἐλπίδα σάν λιοντάρι μὲς τῇ μάχῃ νὰ ριχτῆ γιὰ τὴν πατρίδα.

—Μὰ γιὰ στάσου γιατί φεύγεις, ἀγαπούλα μου πού πᾶς ; Ἐχῶσες τὴς ὑποσχέσεις, τώρα πιά δὲν μ' ἀγαπᾶς ;

—Ναὶ θὰ φύγω ! Ἄντε γειά σου, μὴ με περιμένεις πάλι. Μὴ λυπάσαι. Δὲν πειράζει, τρέξε νάβρης καμμιὰ ἄλλη, εἰς ἐμένω πιά δὲν κανεῖς. Πετάξε πιά τὸ πουλί ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ ρίξης μὲ τὸ ὄπλο μὰ βολή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΥΖΑΝΗΣ

Δεκανεύς

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ!

(Σκίτσο τοῦ κ. Π. Παυλῆδ)

Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗ

ΝΕΙΣΤΑΦΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

70Ν Μέσα στο γκρίζο πρωινό μισόφωτο, οι σφαίρες άστραψαν σαν μικρές γλωστίτσες φωτιάς. Συγχρόνως οι χειροβομβίδες που έπεφταν κατ' ευθείαν επάνω στην εφοδιοπομπή γέμισαν τον γύρω τόπο με την μεγάλη φωνή του θανάτου. Οι Ίταλοι δέν περιέμεναν αλφηνδιασμό. Τ' αυτοκίνητα σταμάτησαν, οι στρατιώτες κατέβηκαν βιαστικοί από πάνω και προσπάθησαν να καταλάβουν θέσεις, μα ήταν μάταιο. Τò κακό είχε γίνει. Οι περισσότεροι είχαν πανικοβληθεί και οι άλλοι είχαν κιάλας σκοτωθεί. Οι δικοί μας άρχισαν να βγαίνουν απ' τις θέσεις των με έφ' όπλου λόγγη. Ο Παντελής πρώτος προχωρούσε μπροστά...

Οι Ίταλοι βλέποντας ότι κάθε αντίστασή τους θα επεδείωνε την θέση τους, άρχισαν να βγαίνουν απ' τις πρόχειρες κρυψώνες των και πετώντας τα όπλα των έπαιρναν την γνωστή των στάση. Τα χέρια ψηλά... «Μπέλλα Γκρέτσια!»

Ξαφνικά μέσα στη σιωπή που άκολούθησε την στιγμιαία επίθεση, ο κρότος ενός επαναληπτικού άντήχησε ξερός, ρυθμικός και παγωμένος. Μιά, δυό, τρεις σφαίρες... Κι' ένα κορμί έπεσε βαρύ, στο λευκό χιόνι βάφοντάς το με αίμα. Ήταν το λεβέντικο κορμί ενός νεαρού άνθροπολογαού που προχωρούσε πάντα μπροστά.

Μέσα στη λευκή μπλούζα του, σοβαρός και μετρημένος ο άνθροπιαιτρος Άγγελος Σιφναίος έκανε την πρωινή του επίσκεψη στους τραυματίες του. Τυλιγμένος στην χρόνια σοβαρότητά του, αντήλλασσε λίγες μετρημένες κουβέντες: με τις νοσοκόμες, έπαιρνε πληροφορίες για την κατάσταση του κάθε τραυματία, έδινε οδηγίες και ύστερα προχωρούσε στον επόμενο...

Μπροστά, σ' ένα κρεβάτι σταμάτησε. Ήταν ένα παλληκάρι ως 28 χρονών, γλωμώ σαν τοίχος, ξανθό και συνεσταλμένο. Είχε κτυπηθεί λίγες μέρες πριν σε μιá σύγκρουση έξω από την Κορυτσά. Τò πόδι του κινδύνευε. Είχε σκάσει ένας όλμος τρία μέτρα πλάι του. Δεν έβγαζε ποτέ μιλιá για τόν πόνο του. Μα τα μάτια του. Τα πελώρια γαλανά του μάτια ήσαν γεμάτα ερωτηματικά κάθε φορά που τόν πλησίαζε ο Άγγελος. Προσπαθούσε να συγκρατήσει, με κάθε τρόπο την άνδρική του αξιοπρέπεια, μα τα μάτια του τόν προδίδαν...

Ο Άγγελος τόν πλησίασε.

—Πώς πάμε σήμερα;

Ο νεαρός χαμογέλασε με βία.

—Τá ίδια γιατρέ μου...

Ο Άγγελος τόν ξεσκέπασε. Κύτταξε με μιá ματιá τò πόδι.

—Λοιπόν; Πώς τá πάμε γιατρέ;

—Καλύτερα.. Πολύ καλύτερα, γρήγορα θά σηκωθείς.

Ήξερε πώς τού έλεγε ψέμματα. Μα δέν μπορούσε να μάνη άλλοιώς. Ξαφνικά τá μάτια του έπεσαν στη φωτογραφία μιás κοπέλλας που ήταν άκουμπισμένη όρθια στο διπλανό ντουλαπάκι. Ο νεαρός τού εξήγησε:

—Είμαι ή άρραβωνιαστικά μου. Μούγραψε χτές. Περιμένει να γυρίσω να παντρευτούμε. Ξέρετε... Γι' αυτό βιάζομαι να σηκωθώ... Θέλω να περπατήσω... Νά... και κόμπιασε.

Ο Άγγελος προσπάθησε να μπη στο μυαλό του.

—Νά;

—Νά σιγουρευτώ! Τò πολύ κρεββάτι και να μην είσαι άρρωστος σε άρρωσταίνει!

—Θά γίνης γρήγορα καλά. Μήτ άνησυχείς.

Ξαφνικά μπήκε βιαστικός ένας νοσοκόμος. Πλησίασε τόν Άγγελο και κάτι τού ψιθύρισε στ' αυτί.

—Έρχομαι άμέσως, άπάντησε ο Σιφναίος και βγήκε απ' τò θάλαμο. Είχαν έρθει καινούργιοι τραυματίες. Όσοι είχαν βαρεία τραύματα έπρεπε να κνταχτούν άμέσως. Στο Νοσοκομείο εκείνην τή μέρα δέν υπήρχε άλλος χειρουργός. Είχαν φύγει για άποστολές και ο Άγγελος ήταν μόνος μ' όλη την ευθύνη στο κεφάλι του.

Προχώρησε βιαστικός στον διάδρομο. Στόν μεγάλο θάλαμο είχαν άκουμπήσει καμμιá είκοσαριά φορεία με τραυματίες. Φριχτό θέαμα. Ο Άγγελος άρχισε άμέσως. Οι τρεις πρώτοι ευτυχώς, είχαν πάθει μικρή ζημία. Ο τέταρτος ήταν άσχημα. Ένα τραύμα στο κεφάλι, ίσως τού στερούσε τò φώς. Ο πέμπτος είχε μιá σφαίρα στην κοιλιá. Προχώρησε στον έκτο... τò χέρι του! Ο έβδομος, τραύμα στο στήθος. Δύο πόντους πιό έδω και τò κτύπημα θά ήταν στην καρδιά. Ο όγδοος κρουπαγήματα... Ο έννατος... Ο Άγγελος προχώρησε συνηθισμένος στο καθήκον του. Τò αίμα, τò άτέλειωτο αίμα που έβλεπε κάθε μέρα, τού έκανε την ίδια εντύπωση άν έβλεπε χυμένη βυσινάδα σ' ένα τραπεζομάντηλο. Σήκωσε την κουβέρτα τού φορείου κι' έμεινε σαν άπολιθομένος. Τò σαγόνι του άρχισε να τρέμη. Ένοιωσε μιá τυραννική τανάλια να τού σφίγγη τá μηνίγγια.

—Ο Παντελής!

Ο Παντελής, ο αγαπημένος άδελφός του ήταν εκεί μπροστά με την γλωμάδα τού θανάτου άπλωμένη στο πρόσωπο. Άναίσθητος, μισοπεθαμένος. Τόν ξεσκέπασε βιαστικά να δη που ήταν τò τραύμα. Τò πόδι του ήταν σε φοβερή κατάσταση. Την λύση που θά έδινε ως γιατρός σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, τώρα για τόν Παντελή δέν τολμούσε ούτε να την πη στον έαυτό του. Είχε άρχισει κιάλας ή σήψις. Κάθε λεπτό που περνούσε ήταν κι' ένα βήμα τού Παντελή πρòς τόν θάνατο. Φαινόταν να είχε χάσει πολύ αίμα.

(ή συνέχεια στο επόμενο)

CHARLES FRANCOIS DU FAY ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Ο Γάλλος σοφός Κάρολος Φραγκίσκος Ντυ Φαι γεννήθηκε στις 4 Σβρίου 1698 και πέθανε στις 16 Ιουλίου 1739. Ήταν μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας των Επιστημών και ανακάλυψε ότι το βουλοξέρι ηλεκτριζόταν με την τριβή πάνω στο τρίχωμα της γάτας και ότι ο ηλεκτρισμός αυτός ήταν διαφορετικός από τον ηλεκτρισμό του γυαλιού. Τον ένα τον ονόμασε ηλεκτρισμό «resinous» και τον άλλο ηλεκτρισμό «vitreous». Αναγνώρισε δηλαδή δύο είδη ηλεκτρισμού και ταρετήρησε ότι τα όμοια είδη απωθούνται ενώ τα άνομοια έλκονται. Αργότερα ο Βενιαμίν Φραγκλίνος χρησιμοποίησε τους όρους «θετικός» και «αρνητικός» ηλεκτρισμός που είναι καθιερωμένος ως τα σήμερα.

Ο Ντυ Φαι ανέκλυψε ότι μεταλλικά σύρματα και βρεγμένα αντικείμενα ήταν οι καλύτεροι άγωγοι του ηλεκτρισμού, μολονότι αυτά συναντούσαν και τις μεγαλύτερες δυσκολίες για να ηλεκτρισθούν. Θεωρείται ότι είναι ο πρώτος που έγκραψε γράμμη εκπομπής ηλεκτρισμού όταν άπλωσε ένα νήμα μήκους ενός τετάρτου μιλίου που το εκρέμασε από γυάλινους σωλήνες (έν είδει μονωτήρων) αφού προηγουμένως το έβρεξε. Επέτρεψε μ' αυτόν τον τρόπο να μεταδώση παλμούς απ' τη μιά άκρη του νήματος στην άλλη.

Κατά την ίδια περίπου εποχή ο Άγγλος Στέφανος Γκρέυ παρατήρησε ότι η έλκτική δύναμη του χειρομαριού και άλλων σωμάτων μπορούσε να μεταβιβασθῆ με την επαφή από ένα σώμα σε άλλο καθώς και να μεταδοθῆ από το ένα μέρος του σώματος σε όλα τα μέρη του. Ο Ντεζαγκυλιέ (1736) ονόμασε αυτά τα σώματα «άγωγοι». Γενικά όμως είναι γνωστόν ότι τα φαινόμενα των άγωγων και των μονωτήρων καθώς και τις διαφορές μεταξύ τους τα παρατήρησε πρώτος ο Γκρέυ. Και εκείνα τα σώματα που επιτρέπουν τη διέλευση του ηλεκτρισμού τα ονόμασε «ηλεκτρικά» ενώ τα υπόλοιπα τα ονόμασε «μη ηλεκτρικά».

Ο Ντυ Φαι στην πέμπτη σειρά των απομνημονευμάτων του εξιστόρησε τα αποτελέσματα των ηλεκτρικών πειραμάτων του επί θερμού πεπλεγμένου και αραιωμένου αέρος, επίσης και το φαινόμενο που παρουσιάζει η τριβή ενός γυάλινου σωλήνα επάνω στο μετάξι. Παρατήρησε ότι δεν ήταν δυνατόν να ηλεκτρισθῆ η φλόγα του λύχνου άλλ' ούτε και υφίστατο ἔλξη από ηλεκτρισμένα σώματα. Ο Ντυ Φαι αναφέρει: «Η ιδιοτυπία αυτή έχει ανάγκη από προσεκτική εξέταση με την οποία πιθανόν θὰ υπεισέλθωμε

ΝΕΑ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

Μετά πάσης έπισημότητας και σεμνοπρεπείας έωρτάσθη την παραμονή της 28ης Οκτωβρίου εις ΚΕΔ ή ιστορική έπέτειος του ΟΧΙ. Παρευρέθησαν ο Διοικητής του Κ Ε Δ Ταξιαρχος κ. Κοκκόλας, ο Υποδιοικητής Συνορχης κ. Καραβίτης και άπαντες οι Αξιωματικοί και όπλιται του ΚΕΔ.

Αυτή ηχοισε διά μιᾶς έμπνευσμένης προεισαγωγικής όμιλίας του Ανθ'γου κ. Σπηλιάκου, έπηκολούθησε ή εκφώνησις του Πανηγυρικού της ήμέρας υπό του στρατιώτου Μπίλλια, και στο τέλος ο Ταγματάρχης κ. Άγγελόπουλος, έξηρε έν έπιλόγω τὸ βαθύ περιεχόμενον της ιστορικής εκείνης έξορμήσεως του Έθνους.

Η έορτή εκλεισε με τον Έθνικόν Ύμνον και διάφορα άλλα θούρια.

Την 2αν Νοεμβρίου έγένετο εις την Σχολήν Αξιωματικών Διαβιβάσεων ή όρκωμοσία των νέων Έφείδρων Αξιωματικών του Όπλου των Διαβιβάσεων, παρουσία του Διοικητού και των Αξιωματικών του Κέντρου.

Τὰ έγκαίνια των Τηλεπικοινωνιών

Την 12ην μεσημβρινήν της 10ης Νοεμβρίου 1949 έγένετο παρουσία της Α. Μ. του Βασιλέως τα έγκαίνια της λειτουργίας του Όργανισμου Τηλεπικοινωνιών.

Παρέστη ή Κυβέρνησις, ο Αρχιεπίσκοπος, ο Στρατηγός Βάν Φλήτ και άλλοι έπίσημοι. Μετά τον τελεσθέντα άγιασμόν όμίλησεν ο κ. Πρωθυπουργός τονίσας τα εξής:

«Χαιρετίζω με χαράν τα σημερινά έγκαίνια, τα όποια σημαίνουν σταθμόν εις την εξέλιξιν της Χώρας. Αί τηλεπικοινωνία είναι μορφή συγχρονισμένης επιχειρήσεως δημοσίου και ιδιωτικού συμφέροντος, άκολουθεί δε τα παραδείγματα τα όποια μᾶς έδωσαν πλέον προηγμένα χώρα».

Ακολουθως όμίλησαν οι κ.κ. Βουρδουμπᾶς, Γουναράκης, Δεσύπρης και Πανηγυράκης.

σε ζητήματα διαρροών. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως γιὰ ἕνα πρῶγμα μποροῦμε νὰ εἶμαστε βέβαιοι, γιὰ τὸ ὅτι τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν ὀφείλεται οὔτε στὴν ὑψηλὴ θερμοκρασία οὔτε στὴν καύση. Διότι τὸ θερμὸ σίδηρο καὶ τὸ πυρακτωμένο κάρβουνο ἂν τοποθετηθοῦν ἐπάνω σ' ἕνα γυάλινο τραπέζι ἠλεκτρίζονται ὑπερβολικά».

Βασίζοντας τις εργασίες τους επάνω στις ανακαλύψεις του Γκρέυ και του Ντυ Φαι οι επιστήμονες της Γαλλίας και της Γερμανίας άρχισαν την τελειοποίηση των εργαλείων της επιστήμης του ηλεκτρισμού εκτελώντας πολυάριθμα πειράματα. Μεταξύ αυτών ήταν ο άββᾶς Ιωάννης Αντώνιος Νολλέ, γάλλος, οι Γιόχαν Βίκλερ, Γκέοργκ Μπόλ και φόν Κλάιστ, γερμανοί, ο σκώτος Άνδρέας Γκόρτον, ο άγγλος Ιωάννης Κάντον και ο ιταλός Τιβέριος Καβάλλο.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Του λοχαγού κ. ΑΝΔΡΕΑ ΣΕΜΙΤΕΚΟΛΟΥ

Είναι γνωστόν, ότι έναλλασσόμενον ρεύμα είναι ακατάλληλον πρὸς φόρτισιν συσσωρευτῶν. Πράγματι, ἐὰν κατὰ μίαν ἡμιπερίοδον ἢ φορὰ τῆς τάσεως εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν πολιτικότητα τῆς συστοιχίας κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἡμιπερίοδον θὰ εἶναι ἀντίθετος αἴρουσα τὴν πόλωσιν. Ὅμοίως δὲν προσφέρεται διὰ τὴν πόλωσιν τῶν ἠλεκτροδίων ἠλεκτρονικῶν λυχνιῶν, ἐνθα ἀπαιτοῦνται σταθεραὶ τάσεις. Καὶ ἐν ἐπεκτάσει εἰς βιομηχανικὰς ἐφαρμογὰς, πλεῖσται περιπτώσεις ἀπαντῶνται, καθ' ὅς μόνον συνεχεῖς τάσεις εἶναι χρήσιμοι.

Ἐν τούτοις τὰ έναλλασσόμενα ρεύματα κέκτηνται τὸ σπουδαῖον πλεονέκτημα τοῦ εὐκόλου μετασχηματισμοῦ εἰς τὰς ἐπιθυμητὰς τάσεις, καὶ δὴ ἄνευ σημαντικῆς ἀπωλείας ἐνεργείας εἰς τὸ δελεαστικὸν τοῦτο πλεονέκτημα προστίθεται πολλάκις ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη τροφοδοτήσεως συσκευῶν συνεχῶν τάσεων ἀποκλειστικῶς ἐκ δικτύου έναλλασσομένης τάσεως.

Ἀνακύπτει, ὅθεν, τὸ πρόβλημα παραγωγῆς συνεχῶν τάσεων ἐξ έναλλασσομένων. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ συσκευῶν φερομένων ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀνορθωτικαὶ διατάξεις ἢ ἀπλῶς ἀνορθωταί.

Αἱ ἀνορθωτικαὶ αὗται διατάξεις ἐπενεργῶσιν ἐπὶ έναλλασσομένου ρεύματος βασικῶς κατὰ ἓνα ἐκ τῶν κάτωθι τρόπων.

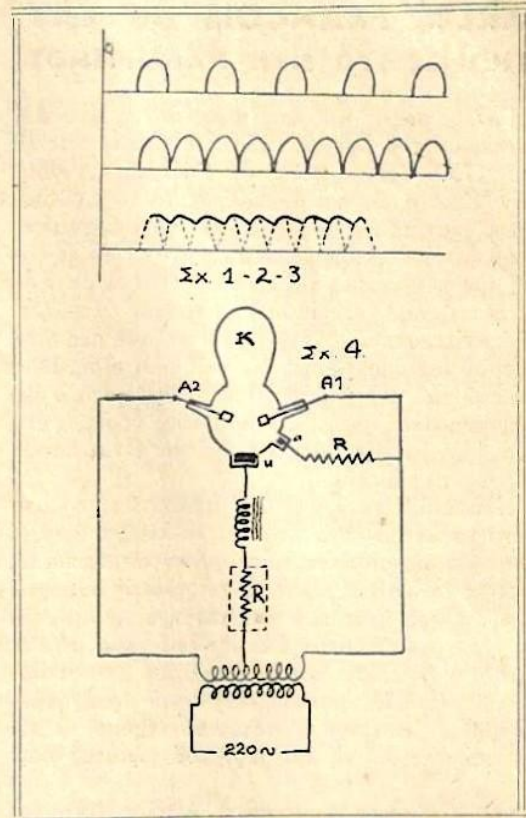
α'. Ἐπιτρέπουσαι τὴν διέλευσιν ρεύματος κατὰ τὰς ἡμιπερίοδους τῆς μιᾶς φορᾶς ἀπαγορεύουσαι αὐτὴν κατὰ τὰς ἡμιπερίοδους τῆς ἀντιθέτου φορᾶς. Ἡ ἐνέργεια αὕτη καλεῖται ἡμιανόρθωσις, τὸ δὲ ἀνορθωμένον ρεύμα συνίσταται εἰς συνεχῆ περιοδικὴν ροὴν τῆς αὐτῆς πάντοτε φορᾶς ὡς ἐν τῇ γραφικῇ παραστάσει τοῦ σχ. 1.

β'. Ὅδηγοῦσι τὸ ρεύμα τῶν ἡμιπερίοδων μιᾶς φορᾶς κατὰ τὴν φορὰν ρεύματος τῶν ἐτέρων ἡμιπερίοδων. Ἡ ἀνόρθωσις καλεῖται τότε πλήρης, τὸ δὲ ἀνορθωμένον ρεύμα ἔχει ὡς ἐν τῇ παραστάσει τοῦ σχ. 2.

Μία ἀνορθωτικὴ διάταξις σχεδὸν πάντοτε περιλαμβάνει σύστημα ἐξομαλύνσεως τοῦ ὡς ἄνω ἀνορθωμένου ρεύματος, ὥστε τοῦτο νὰ λαμβάνῃ τὴν μορφήν τοῦ ὁμαλοῦ συνεχοῦς, ὡς ἐν τῷ σχ. 3 (περίπτωσις πλήρους ἀνορθώσεως),

Κύριον στοιχεῖον τῶν ἀνορθωτικῶν Διατάξεων ἀποτελεῖ ὄργανον παρουσιάζον ἠλεκτρικὴν ἀγωγμότητα μόνον κατὰ μίαν φορὰν ἢ τουλάχιστον λόγον

ἀγωγμότητος κατὰ δύο ἀντιθέτους φορὰς πολὺ μεγαλύτερον. Τοιαῦτα ὄργανα μονοπλεύρου ἀγωγμότητος καλοῦνται συνήθως ἠλεκτρικαὶ βαλβίδες, ἢ καὶ, γε-

νικῶς, ἀνορθωταί.

Κατωτέρω θὰ ἐξετάσωμεν διάφορα μέσα χρησιμοποιοῦμενα ὡς ἀνορθωτικὰ ὄργανα ὡς καὶ τὰ βασικὰ εἶδη συνδεσμολογικῶν Ἀνορθωτικῶν Διατάξεων.

ΑΝΟΡΘΩΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

1. ΔΙΟΔΙΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑΙ ΛΥΧΝΙΑΙ.— Ὡς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς λειτουργίας των ἀποτελοῦν ὄργανα μονοπλεύρου ἀγωγμότητος καὶ ἐπομένως ἀνορθωτικὰ μέσα. Ἐπιτρέπουν τὴν ροὴν ἠλεκτρονίων ἀπὸ τῆς καθόδου εἰς τὴν ἀνοδὸν μόνον διὰ τὰσιν ἀνοδος—κάθοδος θετικῆν, ἀπαγορεύουσαι ἀπολύτως τὴν διέλευσιν ρεύματος ὑπὸ τὰσιν ἀντιθέτου φορᾶς.

Διακρίνονται εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας :

α) Κ ε ν ο ὺ (hard diodes). Ὡς ἡ ὀνομασία των δηλοῖ, αἱ λυχνίαὶ αὗται εἶναι κεναὶ οἰοιδήποτε

αερίου. Το δι' αὐτῶν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, συνιστάμενον ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς καθόδου ἐκπεπομένων ἠλεκτρονίων, εἶναι ἀσθενὲς ἀνερχόμενον εἰς ἑκατοντάδας τινὰς MA. Ἐπιτρέπουν ὅμως τὴν ἀνόρθωσιν μὲν ὑψηλῶν τάσεων λόγῳ τοῦ μεταξὺ τῶν ἠλεκτροδίων τῶν κενοῦ.

β) Ἴο ν ι σ μ ο ὺ (soft diodes). Περιέχουσιν ἀδρανῆ ἀέρια ἢ ἀτμοὺς ὑδραργύρου, τὰ μόρια τῶν ὁποίων συνεπεία κρούσεων ὑπὸ τῶν ἠλεκτρονίων τῆς καθόδου ἰονίζονται. Χάρις εἰς τὸν ἰονισμόν τοῦτον ἐπιτυγχάνονται σημαντικαὶ ἐντάσεις ἀνοδικοῦ ρεύματος.

Ἐφ' ὅσον ἡ πίεσις τοῦ αερίου εἶναι σημαντικὴ ἔχομεν τὸν τύπον τῶν λυχνιῶν Tungau. Αὗται περιέχουσιν ἀέριον Ἀργὸν ὑπὸ πίεσιν 3—6 cm Hg, τὸ ὁποῖον ἰονιζόμενον παρέχει θετικὰ καὶ ἀρνητικὰ ἰόντα, ἅτινα ἀγονταὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν κάθodon τὰ δὲ πρὸς τὴν ἀνοδον, συντελοῦντα οὕτω εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀνοδικοῦ ρεύματος. Ἐξ ἄλλου ἡ ὑπαρξίς τοῦ αερίου ὑπὸ τὴν πίεσιν ταύτην προστατεύει τὸ νῆμα ἀπὸ ταχεῖαν φθοράν.

Αἱ λυχνίαι Tungau ἀνέτως ἀποδίδουσι 4—6 Amp. ἀνωρθωμένου ρεύματος, πλὴν ὅμως ἡ πίεσις τοῦ αερίου δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνόρθωσιν ρευμάτων τάσεων ὑψηλοτέρων τῶν 80 βόλτ γενικῶς ἄνευ κινδύνου ρήξεως σπινθῆρος μεταξὺ τῶν ἠλεκτροδίων. Χρησιμοποιοῦνται ἀρκετὰ εὐρέως εἰς ἀνορθωτικὰ διατάξεις φορτίσεως συστοιχιῶν χαμηλῆς τάσεως (6, 12 βόλτ).

Ἐτέρου τύπου λυχνίαι ἰονισμοῦ περιέχουσιν ἀτμοὺς ὑδραργύρου ὑπὸ χαμηλὴν πίεσιν, συνήθως 30 χιλιοστὰ τοῦ mm Hg.

Εἰς τὰς λυχνίας αὐτὰς τὸ μέγιστον τοῦ ἰονισμοῦ τῶν ἀτμῶν ὑδραργύρου ἐπιτυγχάνεται ὑπὸ ἀνοδικῆν τάσιν 15 βόλτ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὰ ἐνεργοῦντα τὸν ἰονισμόν ἠλεκτρόνια τῆς καθόδου ἀποκτῶσι τὴν ἀναγκαιοῦσαν ταχύτητα. Ἐλαττωμένης τῆς ἀνοδικῆς τάσεως τὸ φαινόμενον τοῦ ἰονισμοῦ ἐξασθενίζει τάχιστα μὲ παράλληλον ἐλάττωσιν τοῦ ἀνοδικοῦ ρεύματος. Συγχρόνως αὐξάνεται ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίστασις τῆς λυχνίας.

Εἰς τὴν κατάστασιν πλήρους ἰονισμοῦ τὸ ἀνοδικὸν ρεῦμα αὐξάνεται ἀπεριορίστως (δαπάναις τῆς ζωῆς τοῦ νήματος) ἐξερχόμενον μόνον ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως φορτίου, ἐνῶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίστασις τῆς λυχνίας καταπίπτει σχεδὸν εἰς τὸ μηδέν. Τὴν στιγμὴν ταύτην χαρακτηριστικὸν λόχρουν φῶς διαχέει τὸ ἐσωτερικὸν τῆς λυχνίας. Αὕτη ἡ ἀξιοσημείωτος αὐξήσις τοῦ ἀνοδικοῦ ρεύματος ἐρμηνεύεται διὰ τῆς ἐξουδετερώσεως τοῦ περὶ τὴν κάθodon ἀρνητικοῦ φορτίου χώρου ὑπὸ τῶν θετικῶν ἰόντων, ἅτινα ὀδεύουσι πρὸς τὴν κάθodon.

Πλὴν ὅμως ἡ πτώσις τῶν βαρέων θετικῶν ἰόντων ἐπὶ τῆς καθόδου ἔχει καὶ τὰς δυσάρεστους συνεπείας τῆς φθορᾶς τοῦ νήματος. Ἡ πτώσις ὅμως τῶν θετικῶν ἰόντων ἐπὶ τῆς καθόδου ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ διὰ ταχύτητας τούτων ἀνωτέρας ὀρίου τινός, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τάσιν 22 βόλτ.

Τὰς αὐτὰς συνεπείας ἔχει ἐφαρμογὴ τῆς ὑψηλῆς τάσεως πρὸ τῆς πλήρους θερμάνσεως τοῦ νήματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, μέχρις ἰκανοποιητικῆς θερμάνσεως τοῦ νήματος ἡ ἠλεκτρονικὴ ἐκπομπὴ θὰ εἶναι ἀνεπαρκῆς διὰ τὸν ἰονισμόν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνίπτυξιν ἀσθενοῦς ρεύματος ἐν τῷ κυκλώματι τῆς ἀντιστάσεως φορτίου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται συνδεδεμένη ἡ λυχνία ἐν σειρά. Ἐπομένως θὰ ἐπέλθῃ μικρὰ πτώσις τάσεως κατὰ μῆκος τῆς ἀντιστάσεως φορτίου, ἡ τάσις νήμα—ἀνοδος θὰ ὑπερβῆ τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον τῶν 22 βόλτ.

Ὁμοίως δυσάρεστον ὕψωσιν τῆς ἀνοδικῆς τάσεως θὰ προεκάλλῃ ἐπίσης ἐνδεχομένη βραχυκύκλωσις τῆς ἀντιστάσεως φορτίου, ὁπότε αὐτομάτως ὀλόκληρος ἡ τάσις τοῦ δευτερεύοντος θὰ ἐφηρμοζέτο μεταξὺ ἀνόδου καὶ καθόδου.

Τὸ τοιοῦτον εἰς κοινὰς διοδικὰς λυχνίας δὲν θὰ εἶχε δυσάρεστόν τι ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἀπλῶς θὰ ἐπέφερε ὑπερθέρμανσιν τῆς ἀνόδου, ἐνῶ εἰς τὸν ἐν λόγω τύπον λυχνίας ἀποβαίνει καταστρεπτικόν.

Ἡ λυχνία ἰονισμοῦ δι' ἀτμῶν ὑδραργύρου χρησιμοποιεῖται εἰς μονάδας τροφοδοσίας πομπῶν μεγάλης ἰσχύος καὶ εἰς ἀνορθωτικὰς διατάξεις φορτίσεως συσσωρευτῶν. Τοῦ τύπου αὐτοῦ εἶναι αἱ λυχνίαι UV 866 τῆς τροφοδοσίας τοῦ Σταθμοῦ C 43.

γ) Ψ υ χ ρ ᾶ ς κ α θ ὀ δ ο υ. Ἡ λειτουργία αὐτῶν δὲν βασίζεται πλέον εἰς τὴν θερμομηχανικὴν ἐκπομπήν, ἀλλ' εἰς φαινόμενα αὐτοτελοῦς ἀγωγιμότητος τῇ ἐπιδράσει ἠλεκτροστατικού πεδίου. Οὕτω τιθεμένης μεταλλικῆς ἀκίδος ἐναντι πλακῶς ἐντὸς χώρου περιέχοντος ὑπὸ χαμηλὴν πίεσιν εὐκόλως ἰονιζόμενον ἀέριον παρατηρεῖται διέλευσις ρεύματος, ὅταν ἡ ἐφαρμοζομένη τάσις ἔχει τὴν φορὰν ἀκίς—πλάξ, καὶ μόνον τότε. Ἦτοι τὸ σύστημα λειτουργεῖ ὡς κοινὴ διοδικὴ λυχνία μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐδῶ ἡ πλάξ ἐπέχει θέσιν καθόδου.

Ἐν τῇ κατασκευῇ ἡ ἐπίπεδος πλάξ ἀντικαθίσταται ὑπὸ κυλίνδρου κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ ὁποίου τίθεται λεπτότατον μεταλλικὸν στέλεχος ὡς ἀκίς. Λυχνία τοῦ τύπου αὐτοῦ φέρονται ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Raytheon καὶ χρησιμοποιοῦται εἰς τροφοδοσίας δεκτῶν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ λυχνία OZ 4A τῆς τροφοδοσίας ὀρισμένων Σταθμῶν No 19 (MK III).

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Τὸ σούρουπο ὄλο και μεγάλωνε... Σωστὸ σκάνδαλο. Δὲν μπορούσαν οἱ συνάδελφοι νὰ ἐξηγήσουν, πῶς και γίνονται τέτοιες ἐξαιρέσεις, και ἐπιτρέπουν οἱ ἀρμόδιοι τὴν ἐλευθέρου κυκλοφορία ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου, σὲ νέα, πού κάθε ἄλλο ἀπὸ εὐεργετικὸ σκοπὸ ἔχει ἢ ἐπίσκεψίς της, σὲ μᾶς τουλάχιστο.

Ἐγὼ εἶναι ἀλήθεια, παρ' ὄλα τὰ σῦρα φέρια μου, δὲν ἔτυχε πρὸς τὸ παρὸν νὰ τὴν ἀντικρύσω

Καθὼς ὅμως ἄκουγα ἀπὸ τὰ στόματα ἄλλων, ἢ δεσποινίς Χ. ἔκινε θραῦσι... Χώρα ἀπ' τὰ δωράια πού μοίραζε ὀλημερίς γιὰ τίς γιορτές, ἔκανε και οπουδαιότερα ἀκόμη πράγματα... και οἱ νυκτερινές ἐπισκέψεις τῆς φλογερῆς μας ἀφροδίτης, σὲ θαλάμους, και ἰδίως σὲ ἀπομακρυσμένες σκηνές, δυνάμωναν τὰ σχόλια, και τὸ κουτσομπολιό μας. Θέμα συζητήσεως, δὲν εἶχαμε ἄλλο, ἀπ' αὐτήν. Πανδαιμόνι μᾶς κυρίεως, και τὰ ξενητισμένα κι' ὀλοκόκκινα μάτια τοῦ Τσολιᾶ, τοῦ Καββαδᾶ, και τόσων ἄλλων, ἔδειχναν φανερά, πῶς ἢ φήμη, περὶ νυκτερινῶν ἐπισκέψεων τῆς χαριτοβρῦτου και θερμῆς νέας, δὲν ἔστερείτο ἀληθείας... Περνοῦσαν οἱ μέρες, και ἀπὸ τὰ χάλια τῶν συναδέλφων, κατάλαβα πῶς τὸ κακὸ και τὸ ὄργιο ξεπέρασε τὰ ὄρια... Ἀποροῦσα ὅμως, πῶς και δὲν μ' ἐνόχλησε μέγρις ὄρας ἀκόμη. Διότι μὰ τὸν Θεό, μ' αὐτὰ πού ἄκουσα τὴν συχάθηκα, και δὲν ἤθελα οὔτε ζωγραφιστὴ νὰ τὴν δῶ...

Ξάφνου προχθές τὴν βλέπω μπροστά μου. Παρ' ὄλην τὴν ἀντιπάθεια πού ἔτρεφα γι' αὐτήν, ἀναγκάσθηκα νὰ δεχθῶ τὰ δωράκια πού μου προσέφερε, και βιαστικὸς γύρισα στὴν σκηνή μου.

Φαντασθῆτε ὅμως τὴν ἐκπληξί μου, ὅταν τὸ ἴδιο βράδυ, τὴν εἶδα βιαστικὴ νὰ τρυπῶναι στὴ σκηνή μου, και μὲ τὸ φυσικώτερο ὕφος νὰ κάθεται πλάι μου στὸ κρεβάτι. Τὴν κύτταξα σαστισμένος, μὴ μπορῶντας ν' ἀρθρώσω λέξι... Ἐπεσε κοντά μου μ' ἀναίθεια πρωτοφανῆ... Ἐννοιωθα τὴν θέρμη της, νὰ μὲ καίη στὰ σπλάχνα... Στὸ ἑλαφρὸ ἀνέμισμα τῶν μαλλίων της φτερινίστικα κανὰ δυὸ φορές, μὰ εὐτυ-

χῶς ὁ Παρθένος ἔλειπε στὴν ἐνέδρα, και δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ μᾶς πάρη χαμπάρι κανεῖς, μὰ και στὴ σκηνή δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ μένα.

Τὸ φεγγαράκι ἔρουγχε τίς χλωμές του ἀχτίδες στὸ ἐσωτερικὸ τῆς σκηνῆς, ἐνῶ, μὰ θεῖα γαλήνη βασίλευε στὸ στρατόπεδο. Προσπάθησα νὰ φερθῶ τζέντλεμαν, και νὰ τὴν ἀπαμακρύνω, μὰ... τελικὰ ὑπέχωρησα. Θερμῆ σὰν λάβα, μ' ἀγκάλιασε, και μὲ ἔσφιξε παρὰ φρασιμὰ της. Ἐγὼ ὁ δόλιος, τὰ εἶχα χαμένα... Τὰ μηνίγγια μου, κτυποῦσαν τώρα δυνατά, και στὴν τόση ὀρμή της, ἔννοιωθα τὰ κόκκαλά μου νὰ πονοῦν και νὰ τρίζουν ἀπελπιστικά.

Μὰ και δυὸ, ἄφησα τὰ προσχήματα, τὴν ἄρπαξα στὰ γερά, και μὲ φλογισμένο πλέον νοῦ και κορμί, δὲν θυμῶμαι πόση ὄρα πάλενα μαζί της.

Τέλος πάντων, τελείωσε ἡ ἀγωνία μου, ξυπνῶντας τὸ πρωί. Τί τὰ θέλεις ὅμως, εἶχα τὰ χάλια μου ὁ ἔρμος. Κολυμποῦσα στὸν ἰδρώτα. Καὶ ὁ πυρετὸς ἄλλο νὰ τὸν λές και ἄλλο νὰ τὸν νοιώθης—και πάνω ἀπ' ὄλα μὲ ποιοκέραιο, ὄχι εὐκαταφρόνητο.

Σὲ λίγο ἦλθε ὁ νοσοκόμος.

—Τὶ χαμπάρια ρε συνάδελφε; Βροντοφώνησε κοντὰ στ' αὐτιά μου, ἐνῶ μέσ σ' αὐτὰ λές κι' ἔπαυε ἢ ἐννιάτη... τοῦ Μπετόβεν.

—«Ἐ! σὰν τί χαμπέρια θέλεις, τοῦ ψιθύρισα σβυσμένα, δὲν τὰ βλέπεις; ἢ σπάζεις πλάκα;

—Δὲν σπάζω πλάκα μωρὸ συνάδελφε, μού εἶπε γελῶντας, ἀλλὰ βλέπω πὸς σ' ἐπεσεκέφθηκε και σένα και μάλιστα φαίνεται νὰ τὴν ἄρπαξες γερά.

—Ποιὸν μωρὸ, τὸν ρώτησα ἄρπαξα γερά; Και πετάχθηκα ἀπ' τὸ κρεβάτι.

—Τὴν γ ρ ί π η, μωρ' ἀδελφούλη, μού εἶπε μὲ τὸν φυσικώτερο τόνο.

Ἐπὶ τέλους ἠσύχασα... Γ ρ ί π η τὴν λένε σκέφθηκα, και παίρνοντας τίς κουβέρτες μου τραβήξα φούλ γιὰ τ' ἀναρρωτήριου.

Τώρα, δόξου τῷ Θεῷ, εἶμαι καλά. Μὰ τὸ συναχί, τὸ δωράκι της, μού μένει ἀκόμα γιὰ... σουβενίριου.

ΔΗΜ. ΜΕΧΤΙΑΝΗΣ
Διαβιβαστὴς

Η ΝΥΧΤΑ

Ἡ Νύχτα ἀσημόλουστη διαβαίν' ἀργὰ μὲ χάρι
τ' ἀστέρια τρεμοσβύνουνε ψηλά σὰν τὰ λυχνάρια
κι' ἀνάμεσα σιγοπερνᾶ ἀκέρηο τὸ φεγγάρι
κι' ἀπλώνει τὸ γλωμὸ του φῶς στοῦ σκοταδιοῦ τ' ἀχνάρια

Γαλήν' ἀπλώνει. Ὁ βοσκὸς στὴν ἀγκαλιά της γέρνει
κι' οὔτε κουδοῦν' ἀκούγεται, οὔτε πουλί γροικιέται
Τ' ὀλόχαρο ψιθύρισμα τ' ἀγέρι πιά δὲν φέρνει
κι' ἐπάνω στὰ βουβὰ κλαδιὰ τὸ φύλλ' ἀποκοιμείται.

Ἐχει τελειώσ' ὄρες πολλές και τοῦ φτωχοῦ ὁ δεῖπνος'
πετᾶν' ἢ πίκρες κι' ἢ χαρές, οἱ πόνοι κι' ἢ φροντίδες'
Στὸ νεκρικὸ σεντόνι του τὴν πλάσι παίρν' ὁ ὕπνος
κι' ἀποσταμένες σβύνουνε τῆς σκέψης ἢ ἀχτίδες.

Μόνου τὸ ρυάκι σ' ὄλ' αὐτὰ, λές, καταδικασμένο.
τὸ πιὸ γλυκὸ νανοῦρισμα στὴ φύση νὰ σκορπάη,
ἀκούραστο και ξενουαστο ξυπνάει τὸ καῦμένο
στὴ νύχτα και τραγουδιστὰ μέσ' τῇ σιγῇ κυλάει-
ΤΖΙΒΙΣΚΟΣ

ΟΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Απόδοσις από τὸ "CORDONET," τοῦ κ. ΔΗΜ. Α. ΔΡΑΝΑ

40N Ὅπως μαντεύετε οἱ μηχανικοὶ τῆς «Μπέλ» γνωρίζουν περισσότερα γιὰ τὴν φωνή σας ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον στὸν κόσμον. Ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ φωνὴ ἀπὸ παραδοσι πλεόν, ἀφοῦ πρὶν ὀνειρευθῆ γιὰ τὸ τηλέφωνο, ὁ νεαρὸς Μπέλ μελετοῦσε τὴν ἀνθρώπινη φωνή. Αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ του εἶχαν κάνει ἕνα ὁμοίωμα κρανίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχαν προσαρμόσει ἕνα μηχανήμα ἀναπαραγωγῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς τῆ βιομηχανίας φυσερῶν (φουσητήρων). Κατῶρθωσαν νὰ κάνουν τὸ ὁμοίωμα νὰ κλανθμηρίση διάφορες λέξεις, σὲ ἀπομιμῆσι φωνῆς μωροῦ (πολὺ μικροῦ) παιδιοῦ, τόσο φυσικά, ὥστε κάποιον ἀπὸ τοὺς γείτονές τους ἔτρεξαν μιὰ φορὰ στὸ σπῆτι τους, ζητοῦντες τὸ παιδί τους.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΩΝΗΣ

Ὁ Μπέλ θὰ ἦταν ἐνθουσιασμένος ἂν ζοῦσε νὰ δῆ τὸ καταπληκτικὸ ὄργανο τὸ ὁποῖον οἱ μηχανικοὶ ἦς «Μπέλ» ἐφεύρον γιὰ τὴ μελέτη τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς. Ἡ ἀπλή ἀκούη τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς δὲν τοὺς ἱκανοποιοῦσε καὶ ἔτσι ἐπενόησαν ἕνα μέσον μὲ τὸ ὁποῖον βλέπουν τὶς φωνητικὰς χορδὰς ἐν δράσει.

Αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ κατωρθώθη μὲ τὸ Fastax camera, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐφεύρεσιν ὑπερβαίνουσαν τὰς δυνάμει τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ πάρη 10.000 φωτογραφίες σ' ἕνα δευτερόλεπτο.

Μὲ αὐτὸ τὸ ἀνώτερο εἶδος φωτογραφικῆς μηχανῆς οἱ ἐπιστήμονες ἔμαθαν πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τὸν τρόπο πὸν λειτουργεῖ ἡ ἀνθρωπίνη φωνή. Οἱ φωτογραφίες τῶν μεμβρανῶν, πὸν εἶναι στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ λαμποῦ σας, οἱ ὁποῖες μοιάζουν σὰν κουρτίνες, ἀνέτρεψαν ὅλες τὶς προηγούμενες γνώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ χορδὰς τοῦ ἀνθρώπου ἰσχυροῦνται σὰν τὶς χορδὰς τοῦ μάντιζου.

Ἀντιθέτως παρουσιάζουν μιὰ κυματοειδὴ κίνησι, κατὰ ἀνάλογο μὲ ροῦχα ἀλωμένα στὸν ἀέρα, πὸν κολποῦνται μὲ τὸ φύσημα τοῦ ἀέρα, κυματίζοντας.

Ἡ ἐφαρμογὴ λοιπὸν αὐτῆς τῆς γνώσεως ἀναγκάζει τοὺς μηχανικοὺς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν πράγματα, ὅπως : τὸ ὅτι οἱ φωνητικὰς χορδὰς τῶν γυναικῶν εἶναι μικρότερες (ἐνῶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι μακρότερες), γι' αὐτὸ οἱ φωνές τους εἶναι ὑψηλοῦ τόνου.

Αὐτὸ ἐπηρεάζει τὴν μετάδοσι τῆς γυναικείας φωνῆς ἀπὸ τηλέφωνον, ἀφοῦ οἱ ὑψηλοῦ τόνου ἤχοι χτυποῦν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ αὐτιοῦ, ὀλιγότερες φορὲς ἀπ' ὅτι τῶν ἀνδρῶν οἱ βαθύτερες φωνές.

Μὲ ἄλλα λόγια εἶναι δυσκολώτερον ν' ἀκούση κανεὶς τὴ γυναικεία φωνή. Οἱ μηχανικοὶ ἔκαναν τὸ πᾶν, προσπαθῶντας νὰ ἐξεύρουν κατάλληλον μηχανήμα γιὰ τὴ γυναικεία φωνή, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ μόνον ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ εἶναι νὰ συμβουλευόμετις τὶς γυναῖκες νὰ ὁμιλοῦν καθαρά, ἐὰν θέλουν νὰ συναγωνισθοῦν μὲ τὴν ἀνδρική φωνή μέσα ἀπὸ τὸ τηλέφωνο.

Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΩΦΩΝ

Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἡ ἐργασία ἐπὶ γυναι-

κῶν ὅταν τηλεφωνοῦν, κατέληξε στὴ διεξαγωγὴ πειραμάτων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κωφῶν, ὅπως ἀπεδείχθη εἰς τὴν περίπτωσιν ἐνὸς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ ἐργαστήρια τῆς «Ὀρατῆς ὁμιλίας». Γεννηθεὶς κωφός, μὲ μεγάλην δυσκολίαν κατῶρθωσε νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ αὐτὸ ὄχι καθαρά, τόσο ὥστε μόνον εἰς ὀλίγους ἀνθρώπους ἦτο καταληπτός.

Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ ἐξήγησαν τὸν σκοπὸν τῆς μηχανικῆς τῶν ἐπινοήσεως : Ἐνα μηχανήμα πὸν ἀποτῶνει τοὺς ἤχους τῆς ὁμιλίας, τοὺς ὁποῖους διαβιβάζει ἐν συνεχείᾳ σὲ ἄλλη συσκευή, ὅπου μετατρέπονται σὲ ὁρατὰ σχέδια, πὸν προβάλλονται ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ὀθόνης, ὅπως στὸν κινηματογράφο.

Ἐπικοινωνοῦντες μὲ αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον γραπτῶς, τοῦ ὑπέδειξαν νὰ πῆ : «Πῶς εἰσθε ;» Ὑπήκουσε καὶ τότε ἕνα σχεδιάγραμμα ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ὀθόνης. Ἐνας ἐπιστήμων ἐπανέλαβε τὴν ἰδίαν φράσιν καὶ τὸ σχεδιάγραμμα ἐνεφανίσθη διαφορετικὰ.

Ὑπέδειξαν τότε εἰς τὸν κωφὸν ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ ὀρθὰ ἐὰν προσπαθοῦσε νὰ συμμορφωθῆ καὶ νὰ μιμηθῆ τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ ὕγιους ἀνθρώπου. Ἀρχισε νὰ ἐξασκῆται εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἐπὶ δύο μῆνας καὶ εἰς τὸ τέλος ἦτο εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ ὀλόκληρον συνομιλίαν.

Η ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Ἄν καὶ οἱ μηχανικοὶ τῆς «Μπέλ» ὑπερφηφανεῦνται διὰ τὰς προόδους τῶν εἰς τὰς βασικὰς ἀναζητήσεις, ὅπως αὐταὶ πὸν ἐχάρισαν ἕνα βραβεῖον Νόμπελ εἰς ἐπιστήμονα τῆς «Μπέλ», ἐν τούτοις δὲν ξεχνοῦν τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς συγχρόνου ζωῆς, τελειοποιώντας τὶς τηλεφωνικὰς συσκευάς.

Ἐὰν πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ καλὰ τὸ τηλέφωνο, πρέπει τὸ μικρόφωνον νὰ βρισκεται πρὸ τοῦ στόματος τοῦ ὁμιλοῦντος, τὸ δὲ ἀκουστικὸν πλάϊ στὸ αὐτί του. Ἀλλὰ οἱ ἀναλογίαι προσώπου τῶν ἀνθρώπων διαφέρουν. Οἱ μηχανικοὶ τῆς «Μπέλ» ἔλυσαν τὸ πρόβλημα, μετρῶντας ἑκατοντάδες κεφαλῶν μικρῶν καὶ μεγάλων στενῶν καὶ φαρδίων καὶ κατόπιν ἔφθασαν σὲ ἕνα συμβιβασμὸν, πὸν ἱκανοποιεῖ ὅλους.

Ἡ σκεφθῆτε τὸ τί χρειάζεται γιὰ νὰ μορῆ ἕνα τηλέφωνον νὰ ἀντέχῃ σὲ ὅλες τὶς δοκιμασίας—ταλαιπωρίες, πὸν ὑφίσταται ἀπὸ ἐπινοήσεις τῶν συνδρομητῶν.

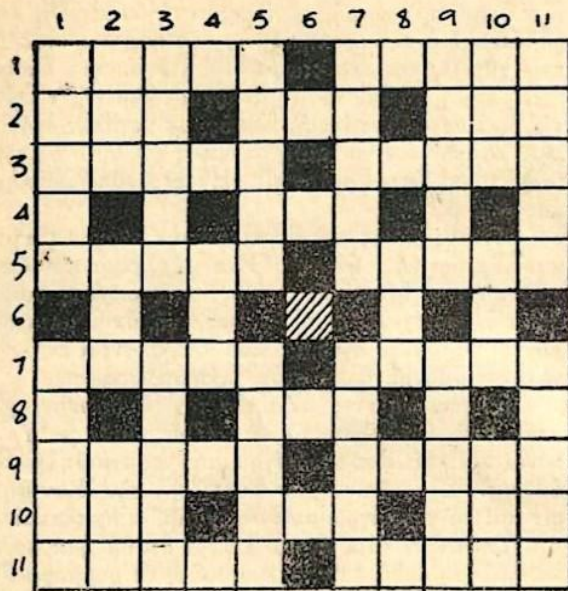
Στὴν Οὐάσιγκτων μιὰ γυναῖκα χρησιμοποίησε τὸ τηλέφωνον γιὰ νὰ ἀντισταθῆ ἐναντίον ἐνὸς κακοποιοῦ ὁ ὁποῖος τὴν ἐμπόδιζε νὰ καλέσῃ τὴν Ἀστυνομία.

Τὸ κτύπημα ἀναισθητοποίησε τὸν κακοποιὸ ἀλλὰ δὲν ἐχάλασε τὴ συσκευή.

Ἐνα ἀπὸ τὰ κατωρθώματα τῆς «Μπέλ» εἶναι ἡ κινητὴ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία. Σὲ ὀρισμένους περιφρῆσεις μπορεῖτε νὰ σηκώσετε τὸ ἀκουστικὸν καὶ νὰ καλέσετε τὰ 96 ο)ο τῶν συνδρομητῶν ὅλου τοῦ κόσμου, πὸν διαθέτουν βεβαίως ὅμοιες συσκευάς.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τὸ σταυρόλεξο μας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Μία φάσις ἐργασίας ἀσυρμάτου—Κάθε μία τῆς «Ἡχοῦς» εἶναι ἐκλεκτή. (Ποιὸς μπορεῖ νὰ τ' ἀρνηθῆ!)
2. Β' πρόσ. ὑποκατ. βροθιτ. ρήματος.—Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς—Διμενικὴ ὀργανώσις.
3. 'Ο... τῆς μετρητοῦς εἶναι πὸ καρδιασμένος.—Δύσκολα μπορεῖς ὡς ἐκεῖ νὰ εἰσχωρήσης.
4. Γράμμα μεγάλῃν σχέσιν ἔχον μὲ τοὺς πεζοὺς.
5. Τὰ κατ' εὐχὴν.—Πράος.
7. 'Ἠρώς... κιντὰ τὸν Τσώρτσιλ! —Πρῶτον συνδυετικὸν ἀφρικανικῆ, πρωτευούσης.
8. Παροραματικόν.
9. 'Η Ε.Σ.Α. τῶν κουνουπιῶν! —'Ακολουθεῖ γάθε ἀρχὴν.
10. Τετρατέροχον (Γαλλισί) —Πρόθεσις—Βλέπω.
11. Γεωγραφικὸς ὄρισμός (ἀνορθ.).—Γυναικεῖο χαϊδευτικὸ (Αἰτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. 'Η ὑπὸ τὴν χρονικὴν ἢ ὑπὸ τὴν τοπεικὴν σημασίαν τοῦ φεύγουν γρήγορα.—'Οψις.
2. 'Απαραίτητος σύντροφος κάθε Διαβιβαστοῦ—Κραυγὴ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ (ἀναγρ.)—'Αλογο.
3. Δὲν εἶναι κοντοστοῦπης. —'Ἐξωικὸς καρπός.
4. 'Ομοία
5. 'Αγία (ἰταλισί).—Τὴν περνᾶμε ὅλοι. . ἰδίως οἱ Εὐέλπιδες!
7. 'Οργανον... μπουγάδας! —Βασιλεὺς τῶν πτηνῶν.
8. 'Αρχαῖος Θεός.
9. Μικρὸς τὸ δοκιμάσατε καὶ μὴν τὸ κρύβετε.—Νηοὶ τοῦ Αἰγαίου.
10. ΙΑΤ—'Ιστορικὴ λέξις—Παροραματικόν.
11. 'Ἐφικοι τοῦ 'Αποικιακοῦ στρατοῦ—Νῆσος τῆς 'Αδριατικῆς. Γ. Δ.

ΛΥΣΕΙΣ 5ΟΥ ΚΑΙ 6ΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Λύσις ὑπ' ἀριθ. 5 Σταυρολέξου

Ὁριζοντίως

1. ΒΛΗΜΑ — ΙΑΧΗΝ. 2 ΡΟΝ (ΝΟΡ) — ΦΩΣ—ΕΡΩ. 3 ΑΚΙΔΑ—Ο ΒΛΑΞ. 4. ΩΡΙΑΙΟΙ, 5. ΥΠΝΕ— ΣΑΣΑ. 6. ΠΑΛΕΤ. 7 ΒΟΡΑ— ΩΝΙΑ. 8 ΗΝΩΜΕΕΑ. 9. ΣΕΓΑΣ—ΗΙΣΙΣ.

Καθετῶς

1. ΒΡΑΔΥ—ΒΥΣΜΑ. 2. ΛΟΚ—ΠΡΟ—ΕΩΣ. 3. ΗΝΙΩΝ — ΡΗΓΜΑ. 4. ΔΡΕΠΑΝΑ, 5. ΑΦΑΙ—ΟΣΜΗ. 6. ΑΤΛΑΜ (ΜΑΛΤΑ). 7. ΙΣΟΙ—ΕΛΛΗ. 8 ΒΟΣΤΩΝΗ. 9 ΧΕΛΙΑ— ΝΑΞΟΣ. 10 ΗΡΑ—ΣΟΙ—ΙΧΙ. 11. ΝΩΕΥΑ (ΑΥΕΩΝ)—ΑΡΣΙΣ.

Λύσις ὑπ' ἀριθ. 6 Σταυρολέξου

Ὁριζοντίως

1. ΠΑΓΟΣ—ΑΒΑΝΑ, 2. ΑΠΟ—ΤΕΑ—ΝΑΣ. 3. ΛΟΥΝΑ—ΑΠΑΤΩ. 4 ΝΕΜΕΣΙΣ. 5 ΟΛΑΦ—ΛΑΝΑ. 6 ΩΡΑΙΑ. 7 ΕΝΑΣ—ΤΕΚΑ. 8 ΛΙΒΑΝΟΣ. 9 ΛΟΥΣΑ—ΑΣΤΟΣ. 10 ΑΛΤ—ΜΑΝ—ΠΙ. 11, ΣΚΑΛΑ—ΑΠΑΛΑ.

Καθετῶς

1. ΠΑΛΤΟ—ΕΛΛΑΣ. 2. ΑΠΟ—ΛΑΝ—ΟΛΚ, 3. ΓΟΥΝΑ—ΑΛΥΤΑ. 4 ΝΕΦΩΣΙΣ. 5 ΣΤΑΜ—ΒΑΜΑ—ΕΛΑΤΑ. 7 ΑΛΑΣ—ΝΑΝΑ. 8 ΠΙΛΑΤΟΣ. 9 ΑΝΑΣΑ—ΕΣΤΙΑ. 10 ΝΑΤ—ΝΟΚ—ΟΤΑ. 11. ΑΣΩΤΑ—ΑΙΣΙΑ.

Λύσις 'Ακροστιχίδος

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

'Αλληλογραφία

'Εφημερίς τοῦ ΚΕΒΟΠ «Ὁ Μαχητῆς» ΒΣΤ 902. 'Ἐλήφθησαν τὰ φύλλα σας. Εὐχαριστοῦμεν.

—Σῶμα ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ (Γραφεῖον Τύπου), 'Αθήναι. 'Εβδομαδιαία δελτία σας Τύπου λαμβάνονται κανονικῶς καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχομεν εἰς τὸ περιοδικὸν μας «Στήλην Προσκόπων».

—Δ. Δ. 71 Ταξιαρχίας ΣΤΓ 920, 'Ἐλήφθη ἐπιταγὴ σας 100 χιλ. δρχ. καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

—489 Τάγμα Διαβιβάσεων Β.Σ!Τ. 901. 'Ἐλήφθη ἐπιταγὴ σας 85 χιλ. δρχ. Εὐχαριστοῦμεν.

—497 Τ Δ ΒΣΤ 913. 'Ἐπιταγὴ σας 224 χιλ. δρχ. ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. Οἱ συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

—490 Τ Δ. Β Σ Τ 903. 'Ἐπιταγὴ σας 32.000 δρχ. ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34.974

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ & ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ & ΛΙΑΝΙΚΩΣ

* ♦ *
ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Μεσαίων Βραχέων-Μακρών κυμάτων · Ρεύματος & Μπαττεριών

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

* * *

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνίαι
Μεταβλητοί Συμπυκνωταί
Μεσαίαι Συχνότητες
Μεγάφωνα 4" — 8"
'Αμερικῆς καὶ 'Αγγλίας
'Ηλεκτρολυτικοί
Πυκνωταί μίας καὶ χάρτου
Ποτανσιόμετρα
μετὰ καὶ ἄνευ διακόπτου
Διακόπται κυμάτων

Μετασηματισταί
Βάσεις Λυχνιών
'Αγγλίας, 'Αμερικῆς, ἐγχώριαι
'Αξονες κινήσεως
Προεκτάσεις ἀξόνων
Πάντες — Τρίμμευς
Ντουὶ 'Αμερικῆς
Λαμπάκια φωτισμοῦ
Κουμπιά
Βελόναι Δείκται-Κοσσές

Κεραίας — Καθόδου — Μπλενιέ — Λίτες — Συναρμολογήσεως

ΣΥΡΜΑΤΑ :

Τροφοδοτήσεως — 'Αντιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

— Οἱ σοκολάτες

— Οἱ βάφλες

— Οἱ καραμέλλες

ποῦ τρῶτε στὴν Καντίνα

εἶναι τοῦ

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ 59

Και κατά την εφεισιγην επέτειον της 28ης Ὀκτωβρίου, ἡ παρέλασις ὑπῆρξε μεγαλειώδης.
 Ἀνωτέρω εἰς τὴν πρώτην φωτογραφίαν τὰ ἥρωικά φαντασμάκια μας παρελαύνοντα πρὸ τοῦ Ἄνακτος.
 Κάτω ἡ σημαία τῶν ἡρωϊκῶς μαζομένων δυνάμεων.